

DZIEN BYDGOSKI

BEZPARTYJNE PISMO CODZIENNE

Najbliższy numer liczy **10 str.**

Redaktor przyjmuje
zgłoszenia do godz. 10-12 w poł.

Redaktor naczelny i Wydawca: **Dr. Adam Brzeg**

Konto czekowe P. K. O. Nr. 162.315

Cena numeru
w Bydgoszczy
i na prowincji **gr 20**

Rekopisów redakcja nie zwraca

Redakcja Administracja: **Mostowa 6, Te. 22-18**

Tel. Redakcji Administracji 22-18

Oddziały: Gdańsk, Stągryben 6, telefon 21-24 — Gdynia, ul. 10 Lutego, tel. 15-44 — Grudziądz, Staro-Rynkowa 5, tel. 442.

Rok II.

Bydgoszcz, środa 11 lutego 1931

Nr. 32

W rocznicę zaślubin Polski z morzem 10 lutego 1920 r.

10 lutego 1920 r. to data pamiętna — data powrotu Pomorza do Polski i Polski do morza.

Powrót tej przastarej polskiej ziemi na łono Macierzy, uwieńczony niejako „ostał zaślubinami Najjaśniejszej Rzeczypospolitej z Bałtykiem.

Choć z dawnych rozległych wybrzeży, sięgających od Rugji aż po Polskie Inflanty, po wiekach niewoli, ostało nam się zaledwie stokilkadziesiąt kilometrów bursztynowego brzegu, to jednak posiadanie i tego wąskiego okna na świat słuszną dumą napawa nas Pomorzanie, nas przastarych panów tych nadbałtyckich dziełzin, przez wieki ciemionych twardego futem germańskim, nas mieszkańców ośtatniej wyspy na cmentarzysku słowiańskim.

Ale nie tylko nas samych.

Wszystkie serca w całej Polsce od Karpat aż po brzegi Bałtyku, od granicy niemieckiej po Sowiety — żywiej biją na wspomnienie tej daty, a wszystkie myśli biegną ku północy, nad morze. Dziś, po 11 latach władania wybrzeżem i morzem, rozumiemy dopiero w całej pełni wagę tej daty, ciesząc się z całego serca z faktu że Polska rozwija się na morzu, zdajemy sobie sprawę, że morze polskie to pomost, który łączy nas ze światem, to wspólna granica z inymi państwami, to podstawa naszego bytu i dobrobytu.

Musimy jednak pamiętać, że jak w całości naszego życia tak i w dziedzinie morskiej, dopiero w ostatnich latach wzięliśmy z błogich zamierzeń, ze sfer hasel i papierowych programów i przeszliśmy do tworzenia rzeczy konkretnych, rzeczy które widzi i rozumie nie tylko Polska, ale i świat cały. Śmiało i stanowczo posunięcia Rządu dały nam port, mamy już własną

na flotę handlową, własne okręty pływające pod polską banderą.

Musimy pamiętać, że „cud“ Gdyni, tak samo jak „cud“ nad Wisłą jest od początku do końca, od słabych początków, spowodowanych twardej koniecznością wojenną, aż do imponującego rozwoju

dzisiejszego — związany nierozdzielnie z wysiłkiem całego narodu i nazwiskiem Jego Wodza.

Tego Wodza, z którego rozkazu na rok prawie przed przyznaniem Polsce dostępu do morza, powstaje marynarka wojenna, zaczątek której „bataljon morski“ już

w pamiętnym dniu 10 lutego 1920 r. wmaszerował do Pucka. Od tego dnia od tej chwili, następcy tego historycznego batonu, marynarze polscy dźwierzają straż na wybrzeżu — strzegą biało-czerwonej bandery, realizując sen pokoleń polskich o „wietrze od morza“.

Ten „wiatr od morza“ potężnie powiał po Polsce, Wysiłkiem narodu, a z inicjatywy i pracą rządów pomajowych podjęto budowę portu w Gdyni, doprowadzono ją do końca, wybudowano wreszcie kolej, łączącą nasz port i wybrzeże ze Śląskiem.

Dziś morze jest potężnym czynnikiem naszego dobrobytu i znaczenia mocarstwowego.

O tem nam zapomnieć nie wolno tak, jak nie wolno zapomnieć o hasle „Polska na morze“.

Przez polskie łany, pola, wzgórza i rzeki idzie przepiękny szum jakiś nieznan. To nie bory zielone, ni łany pszeniczne z nad Wisły, Niemna i Dźwiny tak szumią.

To morze mówi!

Przypomina wielką, niezapomnianą datę 10 lutego 1920 r. i woła „Polsko, na morze!“.

Wojewoda Grażyński przed Sejmem Śląskim

Katowice, 10. 2. (Pat). Trzecie posiedzenie plenarne trzeciego Sejmu śląskiego otwarł marszałek Sejmu Wolny, zawiadamiając na wstępie, iż udzielił 2-miesięcznego urlofu wypoczynkowego posłance Elżbiecie Korfantowej i posłowi Korfantemu. W sprawie wniosku śląskiej rady wojewódzkiej o ustawie skarbowej i preliminarza budżetowego województwa śląskiego na rok 1931-32 zabrał głos p. wojewoda śląski dr. Grażyński, wygłaszając godzinne przemówienie. P. Wojewoda poruszył najważniejsze zagadnienia gospodarcze i budżetowe województwa śląskiego w związku z ogólnym światowym kryzysem ekonomicznym.

Atak bezbożników sowieckich na święta wielkanocne

Moskwa, 10. 2. (Pat). Związek bezbożników czyni przygotowania do kampanii przeciw świętom wielkanocnym. Działalność jego ma być zwrócona przedewszystkiem w kierunku wsi, a za podstawę tej propagandy mają służyć sowchozy i kolektywizacja. Dla wzmocnienia kampanii antyreligijnej uruchomione mają być zespoły

teatralne, wykorzystane kinoteatry oraz mają być urządzone wystawy. Z kampanią tą ma być połączona propaganda za wykonaniem wiosennych zasiewów, jak również akcja, zmierzająca do zlikwidowania prawej i lewej opozycji partyjnej i szowinizmu narodowego.

Przepowiednie min. Składkowskiego

i baloniki opozycji na wczorajszym posiedzeniu Sejmu

(z) Warszawa 10. 2. (tel. wł.) Wczorajsze posiedzenie Sejmu rozpoczęło się od oświadczenia pos. Birkenmaiera (BB), który zwrócił uwagę, że stenogram sobotniego posiedzenia sejmowego nie odtwarza należycie obelżywego okrzyku, jaki wznosił pos. Kaweckie z klubu Narodowego pod adresem posłów BB: „Wyście służyli Niemcom“.

W odpowiedzi p. marszałek Świątalski oświadczył, że przejrzy stenogram i zarządzi, co należy. W toku

dyskusji pos. Kornecki (Kl. Narod.) stwierdza, że słowa wypowiedziane przez pos. Kaweckiego brzmiały: — „Nie chcieliśmy pomagać Niemcom“.

Te dwa różne oświadczenia wywołały sprzeciw na poszczególnych ławach poselskich a z ław BB. odezwał się nawet głos pod adresem pos. Korneckiego, że jeśli nawet słyszał iż okrzyk taki nie padł i zamierza przysiąc wobec sądu, to krzywdoprzysiężenie. Oświadczenie to wywołało wielką wrzawę na ławach endeckich. Marszałek

lek zażądał burzę, prosząc obie strony o złożenie pisemnego oświadczenia.

Następnie przystąpiono do budżetu ministerstwa spraw wewnętrznych. Po referacie pos. Polakiewicza który podkreślił stronę oszczędnościową budżetu ministerstwa spr. wewnętrznych, zabrało głos kilku posłów klubu BB. i opozycji. Opozycja ponownie wniosła kwestję Brześcia i zachowania się policji.

Po tym wstępie zabrał głos p. min. Składkowski, który wygłosił przemówienie na temat sytuacji wyborczej i powyborczej. P. minister w sposób żartobliwy oświadczył, że opozycja posiada trzy baloniki, którymi stara się przez cały czas bawić. Są to: wyборы, Brześć i pacyfikacja.

P. minister zwrócił jednak uwagę, że po karnawale następuje popielec, a po popielcu przyjdzie zapewne ktoś.. — który może sprawić szereg niespodzianek. Minister ma tu na myśli przyspieszony powrót Marszałka Piłsudskiego i związane z tem niespodzianki.

Sejm następnie przystąpił do budżetu ministra sprawiedliwości. W toku dyskusji zabrał głos min. Michałowski. Opozycja jednak tym razem wstrzymała się z wytoczeniem sprawy Brześcia, — chowając kontyngent czasu przemówień na inną sposobność.

Skandal w kuluarach Sejmu

Pos. Niedziałkowski spoliczkowany za notoryczne oszczerstwa w „Robotniku“

(z) Warszawa, 10. 2. (tel. wł.). Wczoraj w południe rozegrało się w kuluarach Sejmu następujące zajście na tle notatki „Robotnika“, który zaatakował pos. Kleszczyńskiego (BB), nazywając go „polskim Puryszkiewiczem“. Należy przypomnieć, że swego czasu podczas dyskusji brzeskiej pos. Kleszczyński przy omawianiu pewnych szczegółów z więzienia brzeskiego, stał się ostro z opozycją.

W niedzielnym numerze „Robotnika“ ukazała się notatka, omawiająca także i to, że pułk. Kostek-Biernacki i pos. Kleszczyński są na liście gospodarzy balu „Strzelca“.

Pos. Kleszczyński, zobaczywszy wczoraj rano pos. Niedziałkowskiego w Sejmie, zwrócił się do niego ze słowami: „Pan mnie obraził w swym dzienniku, porównaniem z Puryszkiewiczem“.

W odpowiedzi na to pos. Niedziałkowski oświadczył: „Wprawdzie tej notatki nie pisałem, ale jako redaktor naczelny biorę odpowiedzialność za wszystko, co wydrukowano“.

Wówczas pos. Kleszczyński uderzył pos. Niedziałkowskiego w twarz ze słowami: „Pan jest skończonym łajdakiem i znanym oszczercą“. Po chwili p. Niedziałkowski rzucił w stronę p. Kleszczyńskiego bilet wizytowy.

Na tle tego zajścia, które wywołało duże wrażenie w Sejmie, ukazał się komunikat klubu BB., w którym przypomina się, że p. Niedziałkowski został zdyskwalifikowany honorowo, po zajęciu, jakie rozegrało się przed kilku miesiącami w Sejmie między p. Kleszczyńskim a p. Niedziałkowskim.

Gen. Weygand głównym inspektorem armii francuskiej

Paryż, 10. 2. (PAT.). Generał Weygand został mianowany wiceprzewodniczącym najwyższej rady wojennej oraz inspektorem głównym armii na miejsce marszałka Petaina, któremu powierzono zadanie koordynowania prac przygotowawczej akcji, zabezpieczającej kraj przeciwko atakom powietrznym.

Min. Składkowski nie żartuje

(z) Warszawa, 10. 2. (Tel. wł.). Minister spraw wewnętrznych postanowił przenieść w stan nieczynny naczelnika Urzędu Śledczego w Łucku, Niedziałkowskiego, jego zastępcę, komisarza Zarembe i st. przodownika Tkaczuka. Zostali oni przeniesieni w stan nieczynny w następstwie przeprowadzonych dochodzeń z powodu zarzutów wytoczonych publicznie przeciw Urzędowi Śledczemu w Łucku.

O zniżkę cen

Powszechnie znaną jest ciężka sytuacja, w jakiej w ostatnich czasach znalazło się rolnictwo — i to nie tylko polskie, — wskutek gwałtownego spadku cen na produkty rolne, który objął wszystkie dziedziny gospodarki wiejskiej i rentowność jej postawił pod wielkim znakiem zapytania. Również zębne oddziaływanie tego stanu rzeczy na ogólne położenie kraju, gdzie rolnictwo ilościowo stanowi 75% ogółu ludności, a jego normalna zdolność konsumcyjna jest niezawodnie jeszcze stosunkowo wyższa — nie wymaga bliższych uzasadnień. Poważne ograniczenie zdolności konsumcyjnej największego klienta, jakim jest bezsprzecznie rolnictwo doprowadziło chłonność rynku na artykuły przemysłowe do minimum, produkcja przemysłowa dla braku zbytu siłą rzeczy musi się załamać, co w konsekwencji jest bezpośrednią przyczyną wzmagającego się bezrobocia ze wszystkimi jego konsekwencjami.

Natomiast nie przenikła jeszcze do świadomości szerokich sfer społeczeństwa nie ulegająca wątpliwości teza, że podstawową przyczyną zła nie jest sam fakt zaistnienia niskich cen na produkty rolne i dalsza ich zniżkowa tendencja, lecz niekorzystny stosunek cen artykułów rolnych do cen produkcji przemysłowej.

Nie chodzi bowiem o to, ażeby cena kwintala żyta wynosiła 27 zł. zamiast obecnych 17, lecz o to, aby rolnik, który za owe 27 zł. w swoim czasie nabywał pewną ilość niezbędnych mu produktów przemysłowych, mógł obecnie mniej więcej taką samą ich ilość nabyć za 17 zł.

ROZWARTE NOŻYCE NALEŻY SCIESNIĆ.

Dla charakterystyki, w jakim stopniu w ostatnich czasach powiększyło się rozwarcie t. zw. nożyc przypomnę, że wskaźnik cen artykułów rolnych, który w styczniu 1929 r. wynosił 89,5, do listopada 1930 r. spadł 66,2, czyli różnica cen na niekorzyść artykułów rolnych wynosiła w tym okresie 23,3 punktów. Natomiast tendencja do spadku cen artykułów przemysłowych była przez ten sam czas bez porównania mniejsza i wyraża się spadkiem ze 104 do 89,8 punktów, czyli — tylko o 14,2.

Zwarcie nożyc, a zatem przywrócenie normalnej zdolności nabywczą rolnictwu teoretycznie byłoby możliwym w sposób dwojaki: przez podniesienie cen artykułów rolnych, lub przez redukcję cen artykułów przemysłowych. Drogę pierwszą jednakże musimy uznać w obecnych warunkach za nierealną, o czym świadczy fakt, że dotychczasowe wysiłki rządu, zmierzające do podniesienia cen artykułów rolnych, nie dały żadnego konkretnego wyniku. Zresztą kwestja cen artykułów rolnych jest zagadnieniem w najszerszym tego słowa znaczeniu międzynarodowym i tylko na takiej szerokiej platformie może być traktowana. Pozostaje zatem jako jedyne wyjście z sytuacji droga inna — dążenie do zniżki cen artykułów przemysłowych. Za wyborem tej właśnie drogi przemawia i ten wzgląd, iż zwarcie t. zw. nożyc na poziomie niższym jest koniecznością z punktu widzenia podtrzymania naszego eksportu, jako obok rynku wewnętrznego drugiej i również niezmiernie ważnej możliwości lokacyjnej dla naszej produkcji i jako najpoważniejszego środka do utrzymania równowagi naszego bilansu handlowego. A zresztą niezależnie od wszelkich innych rozważań należy stwierdzić, że wybór jednej z dwóch dróg zwarcia nożyc bardziej nie zależy od nas, gdyż na drogę zniżki cen artykułów przemysłowych weszły już — i to z pokaźnym wynikiem — kraje zachodnio-europejskie, przede wszystkim Niemcy, Włochy i Czechosłowacja, i nadszedł czas, aby i my, podążając za ruchem tych cen na rynkach zachodnich jest kardynalnym warunkiem do utrzymania naszej zdolności konkurencyjnej, a co za tem idzie — naszej produkcji przemysłowej.

ZNIŻKA CEN NA ZACHODZIE.

Tymczasem jak się okazuje zniżkowy ruch cen na zachodzie poczynił w ostatnich czasach daleko większe postępy, niż u nas. Wystarczy wspomnieć, że wskaźnik cen hurtowych w okresie czasu od 1 października r. 1929 do października ro-

ku ub. spadł w Anglii o 17,3%, we Francji o 16%, w Czechosłowacji o 13,9%, a w Polsce o 11,8%. Ta niewspółmierność uwydatni się jeszcze bardziej, o ile porównamy spadek cen niektórych podstawowych artykułów w poszczególnych krajach. Widzimy więc, że metale (bez żelaza) spadły w cenie w Niemczech o 35,8%, w Stanach Zjednoczonych A. P. o 16,4%, a w Polsce o 12,7%.

Spadek cen surowki przedstawia się następująco: w Niemczech o 27,9%, w Anglii o 12,4%, w Stanach Zjednoczonych o 11,5%, w Belgii o 8,8%, a w Polsce o 0,7%. Błacha spadła w cenie w Belgii o 23,4%, w Stanach Zjednoczonych o 17,5%, we Francji o 6,7%, a w Polsce nie spadła wcale.

Dane powyższe przytoczone naprowadzają nas na myśl, że oprócz dysproporcji pomiędzy cenami artykułów rolniczych i przemysłowych zaczynają się zarysowywać warunki do powstania innych, nie mniej groźnych „nożyc” — pomiędzy cenami artykułów przemysłowych u nas i zagranicą, co może całkowicie poderwać nasze zdolności eksportowe i narazić na szwank nasz bilans handlowy, czyli po-

zbawić nas jednego z podstawowych warunków równowagi finansowej.

CENY SUROWCA, A CENY PRODUKTU.

Zagadnieniem zupełnie odrębnym, jednakże ściśle związanym z kwestją zwarcia nożyc o ile chodzi o opanowanie przeżywanego obecnie kryzysu i znalezienie wyjścia z sytuacji — jest rozpiętość cen, t. j. różnica pomiędzy ceną surowca a gotowego produktu, wzgl. stosunek ceny hurtowej do ceny płaconej przez bezpośredniego konsumenta. Decydującym czynnikiem dla podniesienia konsumpcji jest właśnie ta ostatnia cena i dlatego momentowi temu należy poświęcić baczną uwagę. Tymczasem w tej dziedzinie obserwujemy u nas zjawiska nienormalne, które wzrost konsumpcji w sposób wybitny paraliżują. Wystarczy wspomnieć, że w czasie, kiedy w Niemczech tekstylja spadły w cenie o 31,8%, co pociągnęło za sobą zniżkę cen gotowej odzieży o 9,3%, u nas przy spadku tekstylii o 18,5% odzież podróżna o 0,8%. Niewspółmierność w spadku cen surowca i gotowego wyrobu widzimy w handlu mięsem, gdzie

w lipcu ub. r. rozpiętość ceny żywej wagi a mięsa w detalu wynosiła prawie 220%. W tym samym czasie stosunek ceny hurtowej i detalicznej przy nacie wynosił 205%, przy węglu 195% i t. d. Zjawisko to ma swoje podstawy przede wszystkim w nadmiernym rozproszkowaniu kapitałów obrotowych pomiędzy liczne drobne pośrednictwa, których ogółem w Województwach Zachodnich przypada jedno na 51 mieszkańców. Oczywiście w tych warunkach obroty przypadające na jeden punkt sprzedaży są przeciętnie minimalne i dlatego pośrednictwo to musi być drogie.

SAMORZUTNA ZNIŻKA CEN.

Rząd widząc jedyną drogę do opanowania panującego obecnie kryzysu, który można określić jako kryzys konsumpcji — w zwarciu nożyc obu rodzajów — postawił sobie za zadanie zniżkę cen artykułów przemysłowych i potanieńnię pośrednictwa i do celów tych będzie zmierzać przede wszystkim drogą pertraktacji z centralnymi branżowymi organizacjami wytwórców i kupców, oraz drogą wytworzenia dla tej akcji właściwej atmosfery w społeczeństwie.

Rola władz będzie w danym wypadku o tyle ułatwiona, że oba omówione powyżej procesy rozpoczęły się już samorzutnie realizować jako wynik istniejącej sytuacji ekonomicznej, której cechą charakterystyczną jest nagromadzenie się zapasów przy zupełnej bierności nabywcy ze strony konsumentów.

Przyspieszenie tych procesów jest zatem konieczne, może jednakże nastąpić tylko w takich warunkach, kiedy czynniki, działające na zdolność nabywczą społeczeństwa w kierunku odwrotnym — mam tu na myśli powszechną redukcję zarobków — przynajmniej w okresie przejściowym będą z akcji tej wyeliminowane, i kiedy ogólne zrozumienie sytuacji wytworzy w społeczeństwie atmosferę sprzyjającą tej akcji.

Osiągnięcie celów powyższych musi się zatem dokonać jedynie drogą poddania szczegółowej rewizji kosztów własnych produkcji oraz pośrednictwa, racjonalnego podziału wytwórczości przy najdalej posuniętej racjonalizacji metod pracy i oszczędności, oraz koncentracji wytwórczości i kapitałów zaangażowanych w handlu.

Oczywiście oparta na powyższych przesłankach akcja może pociągnąć za sobą indywidualne ofiary, czy to w postaci doraznych strat, jak też wyrzucenia pewnej ilości słabszych jednostek poza nawias życia przemysłowego. Ofiary te jednakże dla uzdrowienia ogólnej sytuacji gospodarczej wydają się konieczne i nieuniknione.

Inż. S. C.

55 milj. złotych w skarbie francuskim

Drogi eksport przemysłu francuskiego

Francja posiada obecnie około 55 miliardów w złotych. Francuska finansjera i przemysł szukają dla swego złota nie tylko dobrze procentujących się rynków zbytu, ale też placówek silnych politycznie.

Jedno z pism niemieckich zwraca uwagę na ekspansję złota francuskiego na wschód Europy — do Polski, Rumunii, Jugosławii i Czechosłowacji.

Największe czeskosłowackie przedsiębiorstwo budowy maszyn i zbrojeni Zakłady Skody są już od 10 lat w rękach francuskich, i są kontrolowane przez „Union Européenne”, która jest ekspozyturą francuskich Zakładów Montana i Creuzota.

Wspomniane pismo niemieckie stwierdza dalej, że podobnie się ma rzecz z Polską, gdzie „Union Européenne” zaangażowane jest na Górnym Śląsku.

Koncerny Schneider-Creuzot otrzymały również duże polskie zamówienia w dzie-

dzinie kolejnictwa. Niewiadomo — piszą Niemcy — czy nie łączą się z tem zamówienia zbrojeniowe.

Zakłady Skody rozwijają ogromną działalność także w Rumunii. Generalny dyrektor tych Zakładów przeprowadził niedawno rokowania z różnymi przedstawicielami rządu w Bukareszcie. W Jugosławii powstał 1 1/2 roku temu wielki chemiczny koncern francuski „Fosfates Tunisiens”, który odkupił od włoskiego konsorcjum firmę karbidową i azotową. Zakłady elektryczne już w roku 1935 wytwarzać będą miliard kilowatów na godzinę.

W Jugosławii założył inny francuski koncern St. Gobain przedsiębiorstwo wyrobów szklanych, a firma budowy okrętów Ateliers et Chantiers de la Loire przejęła w tych dniach jugosłowackie warsztaty okrętowe Marijan w Spoleto i od razu podwoiła kapitał zakładowy.

Krwawe demonstracje komunistyczne w Czechosłowacji

Pierwsze ostrzeżenie przed 25 lutego

W mieście Duchowice, położonym w okręgu najbardziej dotkniętym klęską bezrobocia, urządzili w tych dniach komuniści demonstracje, które zakończyły się kilkoma ofiarami. Demonstracji, pod wpływem mowy komunistycznego senatora Strańskiego, sprzeciwili się żandarmerji, która miała rozkaz przeszkodzić demonstracjom. Na wezwanie wspomnianego senatora, tłum rzucił się na oddział żandarmerji, usiłując go rozbroić, wobec czego komendant oddziału wydał rozkaz użycia broni palnej. Strzały oddali tylko czterej żandarmi, którym zagrażało największe niebezpieczeństwo.

W wyniku strzelaniny, siedmiu demonstrantów zostało postrzelonych, z czego czterech na skutek ciężkich ran, zmarło w szpitalu.

Wypadek ten wywołał w całym kraju wielkie i przygnębiające wrażenie. Okoliczności potwierdzają, że jest to początek nowej akcji komunistycznej na wyraźny rozkaz Moskwy, która wykorzystując kryzys gospodarczy i wzrastające bezrobocie, wywołac pragnie za wszelką cenę niepokoje. Niektóre pisma podają

wiadomości z dobrze poinformowanych źródeł, że tłumy, którym przewodniczył senator komunistyczny nie zebrały się przypadkowo, ale, że chodzi w tym wypadku o rozmyślnie wywołanie starcia z władzami bezpieczeństwa. Była to zarazem próba wielkich demonstracji, jakie zamierzają komuniści urządzić w dniu 25 lutego bież. roku.

Wypadki, jakie rozegrały się w północnych Czechach, miały swój epilog w parlamencie praskim. Premier zaznaczył w przemówieniu swoim, że winę ponoszą w pierwszym rzędzie komuniści, a przede wszystkim posłowie i senatorowie komuniści, którzy nadużywają swej nietykalności. Rząd będzie się starał utrzymać za wszelką cenę porządek i spokój w państwie.

Rządowe partie socjalistyczne, wydały specjalną odezwę, w której apelują do robotników, aby nie dali sobą powodować i stwierdzają, że niedzy gospodarczej nie można usunąć atakami na rząd i państwo. Odezwa ostrzega robotników przed akcją komunistów.

Niemiecka baza lotnicza w Pile

Pod niewinna pokrywką lotnictwa sportowego kryje się w rzeczywistości o 3 km od granicy polskiej w Pile baza samolotów, które w każdej chwili mogą być użyte, już jeżeli nie do obrucenia bombami na wypadek wojny najbliższych obszarów Polski to w każdym razie do celów wywiadowczych, do czego zwłaszcza samoloty typu ten, który jest w Pile, szczególnie się nadają. Również samoloty te są używane do szpiegostwa powietrznego przez czynienie zdjęć ważnych obiektów po stronie polskiej.

Organizacja „Kameradschaftliche Vereinigung ehemaliger Flieger und Luftschiffer” w Pile stoi w ścisłej łączności ze związkami Kyfhäuserbund, będącym znaną nacjonalistyczną wojskową organizacją.

Władze odnoszą się jak najczelniej do wszystkich poczynań tej organizacji lotniczej, dzięki której miejscowy garnizon Reichswehry i bardzo liczna, bo zgórą 300 ludzi (na 40 tys. mieszkańców) policja wojskowa, zyskują wydatną pomoc.

Gottfried Ephraim Lessing

Wkrótce upływa 150 lat od śmierci znanego filozofa i pisarza niemieckiego Gottfrieda Ephraima Lessinga, który swego czasu wielki wpływ wywarł na kształtowanie się literatury niemieckiej. Swego czasu takie książki jak „Laokoon” i „Hamburgische Dramaturgie” wzbudziły wiele krzyku i nieporozumień. Lessing jest autorem komedji „Mimna von Barnhelm”, dramatu „Emilia Galotti”, „Natan Medrzec” i wielu innych. Gottfried Ephraim Lessing zmarł 15 lutego 1781 roku w Brunświku.

Szkodnicy partyjni na Pomorzu dążą do rozbicia Pomorskiego Tow. Rolniczego

Artykuł, który poniżej podajemy, w całej pełni rzuca nowe światło na działalność szkodliwą pewnych ugrupowań partyjnych na Pomorzu, zwłaszcza stronnictwa narodowego, którego działacze niewątpliwie za wiedzą i aprobatą swoich pomorskich przywódców chwytają się nowych środków i w dzisiejszych ciężkich czasach gospodarczych postanowili za wszelką cenę m. in. rozbić ruch organizacyjny pomorskiego rolnictwa, zmierzający w pierwszym rzędzie do rozbicia zasłużonego dla naszego rolnictwa Pomorskiego Towarzystwa Rolniczego. Jest to już tak wyraźne szkodnictwo społeczne, że niewątpliwie opinia całego Pomorza napiętnuje je z całą stanowczością, temwięcej, że fakty, o których pisze autor, są tak jaskrawe, że tylko na wielki szwank narazić mogą interesy naszego rolnictwa, które — wiadomo dobrze wszystkim, w jak krytycznych wegetuje dziś warunkach.

Kółko Rolnicze Niedźwiedz pow. Wałbrzeźno występuje z P. T. R. W uchwale swojej ogłoszonej w gazetach nazywa bezcelowe i bezużyteczne należenie do PTR, bo PTR nie umie ulżyć wzrastającej nędzy na wsi, nie potrafiła przeforsować zniżki składek dla Ubezpieczalni Krajowej, Kas Chorych, Pomorskiej Izby Rolniczej i obniżenie podatków. W drugiej uchwale tegoż Kółka zarzuca się PTR obojętność w sprawie brzeskiej i że jeden z członków Zarządu Głównego (pewnie p. Serożyński) głosował z tymi, którzy na sprawę Brześcia patrzą trzeźwo!

Znając dobrze działalność PTR chciałbym te zarzuty sprostować. Wiadomem jest, że PTR już oddawna stara się usilnie o obniżenie składek dla Ubezpieczalni Krajowej, Kas Chorych, Zakładu Ubezpieczeń od wypadków w rolnictwie, lecz przeforsować tego nie może bo w tych instytucjach samowładnie nie rządzi. Z Pomorską Izłą Rolniczą PTR ściśle współpracuje, lecz na budżet Izby i obniżenie składek niema decydującego wpływu, bo od tego jest Rada Pomorskiej Izby Rolniczej. Co do podatków to PTR przez swoje centrale i instruktorjaty powiatowe zapoznaje szerokie rzesze rolników z ustawami podatkowymi. Broni ich przed niewłaściwym opodatkowaniem, udziela bezpłatnie w różnych sprawach porad prawnych itd. lecz na obniżenie podatków też nie ma wpływu, bo to może uczynić tylko Sejm. Głównym zadaniem PTR to jest szerzenie oświaty rolniczej, to też usilnie czyni; obecnie poucza rolników jak sobie radzić w dzisiejszej biedzie, jak się urządzać, aby w myśl dzisiejszych zasad produkować dużo, tanio i dobry towar. Zachęca i pomaga w organizowaniu różnych spółdzielni, celem przeróbki i zbytu produktów rolnych, słowem robi wszystko, aby podnieść oświatę i dobrobyt wsi.

Nie cudem, lecz długoletnią pracą organizacyjną doszli rolnicy w Danii do dobrobytu. Zmudną pracą organizacyjną, spółdzielczością i przy wydatnej pomocy Centralnego Towarzystwa Rolniczego doszedł Lisków do dobrobytu. Dlaczegoż to, takie Kółka Rolnicze, jak Drzycim, pow. Świecki; Jelencz, pow. Tuchola; Węgorza, pow. Kartuszy lub Rychnowo, pow. Wałbrzeźno i wiele in. nie występują i nie mówią, że należenie do PTR jest bezcelowe, a bo te Kółka są żywotne, same dużo działają i dużo z pomocy PTR korzystają. A wy pp. z Niedźwiedzia piszecie publicznie w gazetach, że należenie do PTR jest bezcelowe i bezużyteczne, wy to jesteście bezcelowi i bezużyteczni, bo nigdy jako Kółko Rolnicze żywotności nie okazywaliście. Czemuż to Ks. Łowicki, podoisany pod tymi uchwałami, wybrany do Zarządu Powiat. PTR, wyboru tego nie przyjął? przecież miałby możliwość zrobić i PTR celową i użyteczną organizację, jeżeli jego zdaniem inni tego nie potrafią. Widać takie „strzelanie z za plotu” jest wygodniejsze ale to nie każdemu pasuje. Chodzi Wam głównie o to, że PTR nie protestuje w sprawie Brześcia? PTR jest organizacją bezpartyjną. Mamy w Kółkach Rolniczych ludzi rozmaitych odcieleni i zapatrywań politycznych od lewicowców do skrajnych prawicowców.

Celem PTR jest wszystkich swoich członków jednakowo obsługiwać. Nie wolno więc PTR zajmować jakiegokolwiek

Lenin i Trocki bili w 1917 r. w Budapeszcie

Wielką sensację wywołał w Budapeszcie pewien proces przeciw 8 członkom węgierskiej partii socjaldemokratycznej, pod czas którego na jaw wyszło, iż w r. 1917 Budapesz gościł w swoich murach przez dłuższy czas Lenina i Trockiego. Przywódcy bolszewizmu byli wówczas podejmowani gościnnie przez partię socjaldemokratyczną, która ich obsypywała specjalnymi zaszczytami. Powiernikiem Lenina był wówczas późniejszy przywódca tej partii Garamy.

stanowiska w sprawie Brześcia, a to dlatego, że są w Kółkach Rolniczych tacy, którzy tą sprawę potępiają, lecz są i tacy, którzy ją irracjonalnie osadzają. Toć i zamordowanie Prezydenta Narutowicza jedni potępiali, jako potworną zbrodnię a byli i tacy, którzy ją gloryfikowali. O takich sprawach w Kółkach się nie mówi, bo to klóci i rozbija i psuje gospodarczą pracę.

Ogłaszacie swoje uchwały w gazetach, ażeby wywołać efekt, czyli próbujecie rozbijać PTR. Komuż to tem chcecie robić na złość, czy może p. Serożyńskiemu? za to, że głosował z tymi, co sprawę Brześcia pochwalają? P. Serożyński w Sejmie jest przedstawicielem stronnictwa, które go do Sejmu wybrało a nie PTR; głosując w tej sprawie solidaryzował się ze swoim Klubem i swoimi wyborcami. więc nie można mieć o to pretensji do PTR.

Nie podoba się Wam w Zarządzie p. Serożyński czy kto inny, to jest przecież na to Walne Zebranie, można wybrać innego, a nie rozbijać pożytecznej organizacji, bo tem nie rozbicie na psotę ani p. Serożyńskiemu ani p. Domirskiemu.

LE CZ WYRZĄDZACIE SZKODĘ SOBIE, CZYLI ROLNICTWU I PAŃSTWU. ŁĄCZYĆ NIE DZIELIĆ, GODZIĆ NIE KLÓCIĆ, BUDOWAĆ NIE BURZYĆ I CIĄGLE SIĘ UDOSKONALAĆ,

to są zasady, których Chrystus nauczał i tymi zasadami, zwłaszcza w dzisiejszych ciężkich czasach trzeba nam się kierować. Rozbijać robotę tych panów z Niedźwiedzia trzeba potępić bo naprawdę wyświadczyli oni rolnikom „niedźwiedzie” przysługi.

Franciszek Szalach,
członek Zarządu Główn. i pow. PTR.

Kornel Makuszyński trenuje

W piątek, dnia 6 lutego w Zakopanem odbył się bieg narciarski z przeszkodami o puchar wędrowny Kornela Makuszyńskiego. Na trasie biegu umieszczono około 30 oryginalnych przeszkód, jak tunele, płotki itp.; zrozumiałe jest, że bieg ten budzi duże zainteresowanie. Zdjęcie: — Kornel Makuszyński, fundator pucharu wędrownego, również trenuje.

Piękna lady na ławie oskarżonych za zerwanie zaręczyn

Sensacja w kołach towarzyskich Paryża i Londynu

Piękna nad wyraz jest Lady Wera Owen. Fascynująca uroda, znana jest z licznych portretów wielkich mistrzów stolicy nadsekwalskiej, którzy usiłowali wyczarować na płótnie jej kuszący uśmiech i wdzięk jej uroczej twarzy.

Na długiej łabędziej szyi wznosi się kształtna główka, z której spoglądają na świat z pozą firanki długich rzęs czarujące oczy, a

pełne lekko rozchylone usta o niepokojącym zarysie wabią kuszącymi obietnicami.

Piękna lady Owen jest obecnie głównym tematem rozmów w Paryżu i Londynie, jako heroina sensacyjnego procesu, który w tych dniach rozegra się przed jednym z sądów paryskich, i to w sprawie, w której stara Europa dotychczas nie była zwykła odwoływać się do pomocy prawa i sądów.

Proces wytoczył lady Werze Owen jej były narzeczony Archange Delabarre o to, iż lady Owen zerwała zaręczyny. Chodzi tutaj o niezwykle, pierwszy tego rodzaju w Europie proces o odszkodowanie. — Delabarre skarży lady Owen o zwrot półtora miliona franków tytułem odszkodowania za podarki, ofiarowane jej w okresie narzeczeństwa, oraz o zwrot całego szeregu klejnotów posiadając bezcenną zdaniem skarżącego wartość.

Lady Owen pochodzi z angielskiej rodziny arystokratycznej, która osiedliła się swego czasu w Rosji. Podczas wojny poślubiła lady Wera w Petersburgu angielskiego generała Owena, szefa misji angielskiej przy rosyjskim sztabie generalnym.

Lady Owen już raz była wmieszana w wielką skandaliczną aferę towarzyską, w związku z procesem przeciwko znanemu finansistcie angielskiemu Francis Laurand'owi, który zbankrutował na sumę 600 milj. franków, fr. i który z tego powodu skazany został na 7 lat więzienia. Wówczas lady Owen występowała w procesie tylko w charakterze świadka, lecz była główną bohaterką sensacyjnego procesu.

Po rozwodzie z gen. Owen o rękę i serce pięknej lady Wery ubiegał się właśnie ów Francis Laurand, nie uzyskując jednakże jej ostatecznej zgody. Gdy Laurand stracił swój majątek, lady Owen łaskami swymi zaczęła obdarzać Archange Delabarre'a, właściciela rozległych włości i kierownika wielkiego trustu przemysłowego. Wkrótce zostały ogłoszone oficjalnie ich zaręczyny.

Podarki, które Delabarre ofiarował swej b. narzeczonej, mają posiadać wartość przeszło 3 milionów franków. Wśród nich ma znajdować się pierścionek z brylantem, który oceniano na 550.000 fr. Poza tem miał Delabarre ofiarować lady Owen cenną rzeźbę z kości słoniowej oraz dwa olbrzymie szafiry, które przyniósł z podróży po Indiach.

Gdy Delabarre mniej więcej przed rokiem stracił ostatki swej olbrzymiej fortuny, zerwała lady Owen prawie równocześnie zaręczyny. Obecnie Delabarre na drodze sądowej pragnie uratować chociaż w ten sposób drobną część utraconej fortuny.

Do aktu procesu dołączone są różne listy miłosne. Najciekawszym zaś jest to, iż Delabarre domaga się odszkodowania tytułem utraty kredytu, który został zachwiany oficjalnym opublikowaniem zerwania zaręczyn.

Ostatnio pisma paryskie zamieszczają list Delabarre'a, który oświadcza, iż domaga się on od lady Owen tylko zwrotu sum, udzielonych jej w postaci pożyczek. Zwrotu zaś klejnotów nie domaga się.

W każdym razie proces, który w tych dniach się rozegra przed trybunałem sądowym w Paryżu już dzisiaj jest głównym przedmiotem zainteresowania sfer towarzyskich Paryża i Londynu.

Państwo watykańskie w szacie odświętnej w dniu obchodu koronacji Ojca św.

Odbijają się wielkie przygotowania do uroczystości rocznicy koronacji Piusa XI. Całe miasto watykańskie będzie wspaniale przyozdobione w dniu 12 lutego, przyjeżdżając wojska papieskie wystąpią w mundurach galowych. W Kaplicy Sykstyńskiej w obecności Papieża i Jego Dworu oraz Antykamery Eklezjastycznej, korpusu dyplomatycznego, przedstawicieli rodów rzymskich odbędzie się msza pontyfikalna, pozem Ojciec Święty przyjmować będzie życzenia.

Dn. 8 b. m. w Areybazylice Laterańskiej jako Bazylice Papieskiej i „caput Urbis et Orbis” odśpiewano uroczyste Te Deum.

Radjotelegraficzna i radjotelegraficzna stacja watykańska, której uroczyste otwarcie nastąpi w rocznicę koronacji Piusa XI — to jest 12 lutego b. r. jest jedną z najlepiej urządzonych i najsilniejszych stacji na świecie.

Właściwe otwarcie budynku stacji nastąpi w obecności ograniczonego grona osób zaproszonych. Bezspośrednio po tem w pałacyku Piusa IV jako siedzibie Papieskiej Akademii Nauk odbędzie się pod przewodnictwem Ojca

Świętego uroczyste jej posiedzenie, na którym wygłosi referat senator Marconi, prezes Włoskiej Akademii Nauk.

Cały przebieg powyższego uroczystego posiedzenia będzie transmitowany przez radio na cały świat, przyjeżdżając przemówienia tłumaczone będą na kilka języków. Dotychczas wiadomo, czy Ojciec Święty wygłosi mowę. Na ten temat kursuje szereg domysłów, między innymi notują, że Papież wystąpi z dwoma wzwaniami, z których jedno będzie przeznaczony dla katolików europejskich, drugie ma być skierowane do katolików amerykańskich. Mówi się również, że Pius XI w pierwszym swoim przemówieniu zaznaczy specjalnie pod adresem katolików w Rosji Sowieckiej, że Stolica Apostolska pamięta o nich i losem ich szczerze się interesuje.

Radjostacja watykańska przeprowadza dalsze próby nadając muzykę liturgiczną oraz teksty z Pisma Świętego i odczyty dwa razy dziennie: na fali długości 19,84 o godz. 16—18, oraz na fali 50,26 od godz. 18—22.

Nowe szykany Polaków w Niemczech

Zarządzenie landrata sztumskiego

Polacy w Niemczech narażeni są w dalszym ciągu na bezustanne szykany ze strony władz niemieckich, które ich prześladowają na każdym kroku, chwytając się najbłahszych powodów, aby motywować swe zarządzenia i represje przeciw Polakom.

Mamy znowu do zanotowania taki jaskrawy przykład, ilustrujący polakożerczą politykę Niemców, która szczególnie ostry charakter przybiera na pograniczu polskim, jak na Pomorzu niemieckim — w Prusiech Wschodnich.

Ostatnio „landrat” powiatu sztumskiego w Prusiech Wschodnich odebrał dziesięciu Polakom, obywatelom niemieckim, paszporty zagraniczne, upoważniające do wyjazdu do Polski. Zarządzenie „landrata” powiatu sztumskiego, wydane na podstawie dekretu prezydenta rejencji w Kwidzynie, ma charakter wyraźnej represji przeciw

tym 10 Polakom. Zdradzają to motywy tego zarządzenia.

Otóż podstawą do wydania zarządzenia landrackiego był fakt, iż jak opiewa umotywowanie — owi Polacy „uczestniczyli w polskim obchodzie dziesięciolecia plebiscytu na Warmji i Mazurach oraz w manifestacji, skierowanej przeciw całoci ziem Rzeszy Niemieckiej, a urządzonej w Janowcu, wiosce polskiej w pobliżu granicy niemieckiej”.

Wiele się mówi po stronie niemieckiej o tolerancji władz niemieckich wobec mniejszości polskiej w Niemczech, jeżycze więcej się uraga władzom za rzekome gniebienie Niemców w Polsce. Tymczasem fakty mówią same za siebie i gromadzą coraz li czniejszy materiał dowodowy przeciw hakatystycznej brutalności Niemców.

Wampiry Nowego Świata

Chicago w żelaznym pierścieniu zbrodni — W sali trono- wej Al Capone'a

Chicago miasto liczące kilka milionów mieszkańców, do niedawna chluba Nowego Świata, stało się w latach powojennych wyrodnym dzieckiem Ameryki. Od roku 1920 Chicago zaczęło upadać finansowo i moralnie. Wiele przemysłowców i handlarzy, terroryzowani organizującymi się dopiero wówczas bandami rozbójniczymi, opuszczali mury miasta i osiedlali się w krajach Ameryki Południowej. W niedługim stosunkowo czasie zaświeciły pustkami kasy miejskie, zniknęło bogactwo dotychczas tam królujące i nędza rozpoczęła swe panowanie.

W roku 1926, pierwsze zwiastuny ogólnoswiatowego kryzysu, zachwiały jeszcze bardziej podstawami miasta. Bezrobotni, których liczba zwiększała się w zastraszający sposób, zasilali szeregi przemyślników i organizacje rozbójnicze, które pod koniec roku następnego, żelaznym pierścieniem zbrodni otoczyły całe miasto. Chicago pogrążyło się coraz bardziej w przepaść, z której nie było wyjścia. Od świtu do świtu krążyły po ulicach miasta bandy rozbójnicze Diamonda i Al Capone'a, dwu wrogów nieprzejednanych, ale w „zawodzie” swoim wzajemnie się uzupełniających. Niemal każdego dnia alarmowała prasa społeczeństwo całej Ameryki o nowym napadzie rabunkowym, kradzieży, włamaniu, morderstwie. Codziennie pastwą bezkarnych wampirów Nowego Świata padały banki i przedsiębiorstwa, życia ludzkie i miliony dolarów. Najgroźniejsi detektywi byli bezradnymi, policja wzruszała ramionami.

W latach 1929 i 1930 między Diamondem i Al Capone'em powstała walka na śmierć i życie, w wyniku której przysła tajemniczość obu współczesnych Rinaldini. Rozpoczęły się denuncjacje, aresztowania i wyroki. Policja weszła kryjówki grasujących band, przeszukiwała nocne lokale i speunki. Al Capone kpił sobie jednak z policji i z agentów. Co miesiąc wpływało do kasy rządowej 150.000 dolarów w formie podatku dochodowego z jego, tak świetnie prosperującego interesu i 30.000 dolarów jako zapomoga dla ubogich i bezrobotnych. Proletariat i najbiedniejsze warstwy ludności nie tylko Chicago, ale całej Ameryki, zaczęły otaczać nazwisko dziwnego ofiarodawcy aureolą uwielbienia, a kobiety z najwytworniejszego towarzystwa szalały za nieznanym donżuanem.

Reporterzy i dziennikarze chicagosey postanowili sami zdemaskować bandytów. Jeden z nich opisuje, jak udało mu się przeniknąć do pałacu herca Al Capone'a. W opisie tym czytamy m. in.:

„W pośrodku olbrzymiej sali, za stolikami nakrytymi sukniem, siedziało wielu mężczyzn, palące papierosy i rozmawiające z całą swobodą. W sali panował półmrok. Przy bocznych stolikach grano w szachy, warcaby i ping-pong. Al Capone surowo zabronił grania w karty. Nie zwracano na mnie uwagi; mogłem swobodnie obserwować kryjówkę największych oddziałów przemyślniczych.

W niespełna pół godziny sala napełniła się najróżnorodniejszego rodzaju indywidualiami. Wiedziałem wśród zebranych Chińczyków i Murzynów, dwóch ezerwołoskich i przedstawicieli wszystkich możliwych narodowości. Po chwili zgromadzeni, powstali z miejsc i udali się w głąb korytarza. Jakież było moje zdziwienie, kiedy znalazłem się we wspianym hallu, jasno oświetlonym lampionami i ozdobionym drogocennymi obrazami, z których jeden przywiódł mi na pamięć sensacyjną kradzież w mieszkaniu lorda Wellingtona, wielkiego zbieracza dzieł sztuki.

Do sali wkroczył Al Capone. Bardziej miłego i pięknego młodzieńca, trudno mi będzie spotkać w dalszym życiu. Zwinny, nadzwyczaj zgrabny i wytwornie ubrany przedstawia Al Capone, typ „arbitra elegantiarum”. Mówi po francusku, włosku, hiszpańsku, niemiecku, nie obcy jest mu również język synów preri-Indjan. Spokojnie zasiada za stołem i uśmiecha się, jak dziecko. Do stołu poczynają się zbliżać nieśmiały krokiem nowi członkowie bandy: Włoch, dwaj We-

grzy i Francuz. Al Capone świdruje ich wzrokiem i do każdego przemawia w danym języku. Rozpoczyna się akt przysięgi. Rozlega się monotonny głos odbierającego przysięgę, „na wierność Al Capone'owi, na wierność ludziom ubogim, na śmierć bogaczom i policji, trapiącej tych, którzy nie mogą pomóc nie mającym chleba”.

Wśród setek noży i rewolwerów, składają nowi członkowie przysięgę na t. zw. Księgę Wyroków, w której figurują nazwiska tych, którzy złamaniem danego przyrzeczenia, podpisali na siebie wyrok śmierci. Al Capone podaje rękę nowym współpracownikom swej bandy, stwierdzając tem samem, że liczyć mogą na niego w każdej chwili, jako na wodza i przyjaciela.

Al Capone podnosi do góry rękę i schodzi z podium. Żegna go krótki okrzyk zebranych, skoncentrowany w jednym słowie: — Al. Młody przywódca niknie w mroku korytarza, a za nim wsiąkają w ciemność wampiry Nowego Świata”...

Mord za ekranem — dziełem artysty

Urban dokonał morderstwa w przeddzień ślubu

Donosiliśmy swego czasu o tajemniczym morderstwie w jednym z kinoteatrów berlińskich, tuż za ekranem, podczas seansu wieczornego. Ofiarą morderstwa padł kierownik kina „Mercedes-Palace”.

Energiczne śledztwo policji doprowadziło do wykrycia zabójcy, którego po długiej całonocnej pełnej napięcia dramatycznej walce udało się także zmusić do przyznania się do zbrodni.

Głównym punktem wyjścia całego śledztwa były dwie łuski kul rewolwerowych, znalezione na miejscu zbrodni. Naboje te, oznaczone znakiem U. S. C. Co. 25. można używać tylko u amerykańsk., rewolwerów Colta, których w Niemczech wogóle nie można nabyć. Podejrzanie padło od razu na niejakiego Karola Urbana, artystę, który niedawno powrócił z Ameryki i którego dwie osoby widziały przebiegającego w krytyczny wieczór przez scenę kina. Urban pracował w r. 1928 w kinie „Mercedes” jako inspicjent.

Wobec władz śledczych Urban stanowczo twierdził, iż jest niewinny. Dopiero wzięty w ogień pytań krzyżowych, po całonocnym przesłuchiwaniu, złożył Urban wreszcie w sobotę o godz. 4 rano szczegółowe zeznanie zbrodni.

Wysoce dramatyczny przebieg miała scena, która rozegrała się w kilka chwil później między Urbanem a jego narzeczoną. Narzeczona jego, pochodząca również ze znanej rodziny artystów, do ostatniej

chwili była przekonana o niewinności Urbana. Światało już, kiedy ją wprowadzono do narzeczzonego. Urban na jej widok wybuchł rzewnym płaczem i zdołał wymówić tylko: Inaczej sobie wyobrażałem poranek naszego ślubu”.

Na dzień ten wyznaczony był bowiem ślub cywilny narzeczonych.

Do gabinetu kierownika kina wtargnął Urban w celach rabunkowych. Co prawda nie spodziewał się zastać kierownika, lecz starszego kasjera, którego łatwo było obezwładnić jednym uderzeniem. Znalazłszy się wobec kierownika kina, Urban, jak twierdzi, bezwiednie prawie wystrzelił. Pień edzy z sobą żadnych nie zabierał. Strzał wytracił go bowiem zupełnie z równowagi.

Depesza o 16 tysiącach słów

Ostatnio olbrzymie zainteresowanie wśród katolików wzbudziła Encyklika Papieża rozpatrująca kwestję małżeństwa. Najbardziej zainteresowała się nią prasa katolików amerykańskich, których główna siedziba znajduje się w Waszyngtonie. Żądali oni od swych korespondentów, znajdujących się w Watykanie, by natychmiast po ukazaniu się Encykliki nadali ją do Ameryki. Gorliwi korespondenci przeprowadzili to w ścisłej amerykańskiej tempie. O godz. 9 rano otrzymali z Watykanu pełny

„Marka światowej sławy”
znana od lat 40.

Dla zdrowia dzieci!
przez powagi lekarskie zalecany.

Tysiące podziękowań! Ostrzeżenie dla rodziców: Dlatego żądać należy wszędzie tylko PUDRU HAYA. Do nabycia we wszystkich aptekach i drogeriach. Główny skład wysyłkowy: S. HAY, aptekarz, Lwów, Kazimierzowska 31. — Kolańska 12.

Śmierć wodza Hindusów

Jeden z liderów kongresu Motilal Nehru zmarł po dłuższej chorobie. Przed miesiącem został zwolniony z więzienia, celem poddania go specjalnej kuracji.

Pauit Motilal Nehru był przez przeciąg całego roku prezydentem hinduskiego narodowego komitetu. Ideowiec najczystszej wody był rzecznikiem dążeń niepodległościowych ewolucyjnie przez stworzenie przejściowego stanu rzeczy — konstytucji poprzedzającej zupełnie oderwanie się od Anglii. Bramin Motilal Nehru przyczynił do historii otoczony najwyszczym kultem 300 milionowego ludu.

Wielkie bankructwo firmy turyńskiej

Towarzystwo finansowe „Sagacia” w Turynie, zgłosiło upadłość. Dyrektor Towarzystwa uciekł, a za członkami rady nadzorczej rozosłano listy gołocze. Długi Towarzystwa wynoszą 183 milionów lirów. Ostatni bilans wykazywał 286 milionów aktywów, obciążonych jednakowoż 225 milionami długów. „Sagacia” założona została w roku 1928. Kapitał akcyjny wynosił 180 milionów lirów.

ARTUR MILLS

Tajemniczy znak

60) Powieść

— Mnie to nie dotyczy. Ja nie bylam zaproszona.

— Nie obawiaj się. Jeżeli zechcesz stąd usunąć, zagrozę, że nie dokończę roboty.

Julia spojrzała na przyjaciela.

— Narobiłam ci straszego kłopotu, Denny.

— Nie twoja wina, moja droga. Mogłem ci przecież odmówić pomocy. Nikt mnie nie zmuszał. Jestem na tyle doświadczony, że wiem, co to znaczy mieszać się w sprawy pięknych kobiet. Wszystko, co robię, robię z otwartymi oczami.

— Ciągłe zadaje sobie pytanie, dlaczego ty się tego podjął?

— Chyba wiesz.

Odpowiedź ta zdziwiła ją. Czyżby ją jeszcze kochał? Jeżeli tak, to do brzo ukrywał swoje uczucia.

— Przyrzekłam ci — ciągnął dalej — że jeżeli zażadasz kiedy mojej pomocy, to ci jej użyję. Zdarzyła się okazja. Oto wszystko!

Prostota jego słów zrobiła na Julii głębokie wrażenie.

— Wchodząc, zobaczyłem w hallu

afisz — rzekł. — Z Sajgonu przyjeżdża trupa teatralna, która ma dać przedstawienie galowe w pałacu. Wiesz, kto jest wśród zespołu? — Francuzeczka z okrętu.

Złudzenie Julji przysło, jak bańka mydlana.

— Musiałeś się ucieszyć. Kiedy przyjeżdżają?

Na przyszły tydzień. Mówił mi gospodarz hotelu.

A więc poszedł specjalnie się poinformować.

— Rzeczywiście, bardzo się ucieszyłem. To takie mądre stworzenie! Dostrzegala rzeczy, o których myślimy nawet nie pomyśleli. Nie rozumiałem tylko stanowiska tangu.

— Jakto? — zapytała Julja.

— No, tang wie, że ona jest po naszej stronie. Sama im to powiedziala.

— Chyba po twojej. Nie sądzę, żeby twoja Ninon przepadała bardzo za mną.

— Idzie mi o naszą stronę sprawę. Nie rozumiem, dlaczego tang pozostawia jej swobodę ruchów. Nie os-

strzeżono jej nawet, żeby się miała na baczności.

— Pewnie chcą jej zostawić dość sznura na stryczek.

— Straszna myśl — odrzucił Denis, urażony zdawkowym tonem słów Julji. Nie chciałbym za nic w świecie, żeby ją spotkało jakie nieszczęście.

— Ta dziewczyna potrafi sobie dać radę — rzekła chłodno Julja.

— Tak. Cenię ją za to, lepiej było na świecie, gdyby było więcej kobiet takich odważnych i samodzielnych, jak ta Francuzeczka.

— Zamiast głupich kobiet, które nie potrafią nawet upilnować swoich klejnotów — uzupełniła Julja.

— Och, nie zaczynajmy się tylko sprzeczać. Proszę cię, bądź łaskawa traktować Ninon uprzejmie i serdecznie i nie daj jej odczuć, że uważasz ją za coś gorszego.

— Nigdy tego nie robiłam.

— Nie, ale — dawałaś jej odczuć, że jesteś inna niż ona, a biedna dziewczyna jest na tym punkcie szalenie drażliwa. Nikt jej nie wychowywał, nikt nie uczył. Wszystko co zdobyła, zawdzięcza samej sobie.

— Zanim się pobierzecie, będziesz ją mógł posłać do szkółki dokształcającej. — Julja była w dalszym ciągu wściekła na rzeźbiarza, że okazał radość z powodu przyjazdu Ninon, i

nie liczyła się ze słowami.

Młody człowiek zaczerwił się, ale zamilczał. Nie było sensu zaczynać kłótni. Wypił kawę i wstał.

— Muszę ci powiedzieć dobranoc.

— Już!

— Nie chce mi się jeszcze spać, ale chciałbym zostać sam. Mam dużo do przemyślenia. Czy nie będzie ci się nudziło? Mogę ci pożyczyć książkę.

— Nie. Dziękuję. Nie chce mi się czytać. I ja mam dużo do przemyślenia.

— Nie zaszkodzi jej, jeżeli popracuje trochę mózgiem — pomyślał Denis, odchodząc.

Zaczęły płynąć dni pracowitego tygodnia. Denis wstawał o świcie i po śniadaniu jechał do świątyni, skąd powracał późnym wieczorem.

W końcu dokonał zamierzonego dzieła i stworzył posąg Thyna naturalnej wielkości, w pozie takiej, w jakiej zobaczył po raz pierwszy cesarza. Natychmiast mu dopisywało i był zadowolony.

Zapadł wieczór. Moore stanął w drzwiach świątyni. U schodków czekała motorówka. Odwrócił się i spojrział w głąb hallu. Długie, ukośne cienie, padające od filarów, wskazywały niby olbrzymie palce postać Thyna, siedzącego w samotnej chwale na tronie.

(d. c. n.)

Działalność P. K. O. w roku 1930

Rok sprawozdawczy zamyka P. K. O. dalszym bardzo znacznym powiększeniem swego stanu majątkowego oraz zwiększeniem i rozwojem wszystkich działów pracy zarówno pod względem ilościowym, jak i kwotowym. Jako największa instytucja oszczędnościowa — przekazowa w Kraju, P.K.O. w swej działalności w roku 1930 dążyła w pierwszej linii do rozwoju kapitalizacji, drogą udostępnienia jaknajszerszym warstwom ludności możliwie dogodnych i pewnych form oszczędzania, oraz do popularyzacji obrotu czekowego, a w szczególności obrotu bezgotówkowego, zapewniając swej klienteli taniść, bezpieczeństwo i szybkość obsługi.

Celem możliwie szerokiej popularyzacji tych zagadnień P. K. O. prowadziła w roku sprawozdawczym intensywną propagandę za pośrednictwem prasy, ulotek, plakatów, napisów świetlnych itp., która zwracała uwagę swoją logiczną pomysłowością i celowością.

Z najważniejszych innowacji wymienić należy zaprowadzenie przez PKO t. zw. „stałych zleceń przelewowych”, które pozwalają uczestnikom obrotu czekowego regulować w sposób wygodny i okresowy rachunki za gaz, elektryczność, kasę chorych, telefon i t. p.

Ponadto jako ważne nowe etapy organizacyjne P.K.O. należy wymienić w roku sprawozdawczym otwarcie oddziału PKO. w Łodzi, drugiej ekspozytury miejskiej w Warszawie (Nowolipki 10), zaś w pierwszych dniach r. 1931 — trzeciej ekspozytury miejskiej w Warszawie w Halach Mirowskich.

Przechodząc do wyników cyfrowych, osiągniętych przez P. K. O. w poszczególnych działach, należy przede wszystkim podkreślić bardzo znaczny wzrost sumy powierzonych P. K. O. oszczędności.

Kapitał złożony na książeczkach oszczędnościowych w P. K. O. wyniósł w dniu 31. 12. 1929 r. — 172 mil. zł., osiągnął na koniec r. 1930 — 253,7 milionów zł., czysty więc przyrost w roku 1930 kapitału oszczędnościowego wyniósł w P. K. O. przeszło 80 milionów zł.

Liczba osób oszczędzających w P. K. O. wzrosła w omawianym okresie o 169.507 i wynosiła w dniu 1. 12. 1930 r. 605.547 czynnych książeczek oszczędnościowych.

Rok więc 1930 był rokiem rekordowym pod względem przyrostu liczby oszczędzających w P. K. O.

Jeśli chodzi o obrót czekowy to pomimo ogólnej niepomyślnej konjunktury gospodarczej obrót czekowy P. K. O. utrzymał się pod względem kwotowym mniej więcej na poziomie roku ubiegłego. Natomiast pod względem ilościowym — wzrost obrotu czekowego P. K. O. w roku 1930 jest bardzo znaczny. Gdy bowiem ogólna liczba operacji czekowych w roku 1929 wynosiła 30 milionów, to w roku 1930 osiągnęła ona cyfrę 34 milionów a więc o 4 miliony operacji więcej. Ogólna kwota obrotów czekowych P. K. O. osiągnęła w roku sprawozdawczym 23,8 miliardów zł. Natomiast obrót bezgotówkowy P. K. O. wykazał znaczne zwiększenie. Z cyfr ogólnego obrotu czekowego P. K. O. przypadło na obrót bezgotówkowy 15 miliardów zł., czyli 63 proc. ogólnych obrotów, gdy w roku ubiegłym obrót bezgotówkowy wynosił tylko 61 proc. ogólnych obrotów czekowych P. K. O. Cyfry te są bardzo ważne, wskazują bowiem w jak dużym stopniu obrót bezgotówkowy P. K. O. przyczynił się do ułatwienia wzajemnych rozrachunków finansowych, a kapitał złożony na rachunkach czekowych wynosił w dniu 31. 12. — 1930 r. łącz-

nie z przekazami 216 milionów zł.

Jeśli zsumujemy więc kapitały pochodzące z obrotu oszczędnościowego i czekowego P. K. O., to otrzymamy na dzień 31. 12. — 30 r. globalną sumę 504 milionów zł. kapitałów obrotowych P. K. O.

Lokate i fruktyfikacje tych kapitałów dokonywała P. K. O. w roku sprawozdawczym w sposób bardzo przezorny, pod kątem zapewnienia instytucji jaknajdalej posuniętych płynności i bezpieczeństwa.

Akcja kredytowa P. K. O. prowadzona była przez zakup obligacji i listów zastawnych Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego. Kapitał ten umożliwił w znacznym stopniu poczynienie znacznych inwestycji, t. np. z funduszy P. K. O. udzielono 11.203 pożyczek na kupno gruntu o łącznym obszarze 131.757 ha., oraz 4.125 pożyczek inwestycyjnych na obszarze 72.889 ha. Cyfry powyższe nie wyczerpują całości kształtu działalności kredytowej P. K. O., a jedynie wskazują ważniejsze jej przejawy. Zaznaczyć należy w końcu, iż z kwoty posiadanych przez P. K. O., papierów wartościowych 95% papierów opiewa na złote w zlocie oraz waluty.

Prócz tego działalność kredytowa PKO polegała w roku sprawozdawczym na udzielaniu pożyczek lombardowych, skupie weksli i akceptów. Łączna przeto suma kredytów udzielonych przez P. K. O. gospodarstwu narodowemu wynosiła w dniu 31. 12. — 1930 r. kwotę 330 mil. zł., czyli o 47 milionów zł. więcej niż w roku ubiegłym.

Stan kapitałów ulokowanych w nieruchomościach wynosił w dniu 31. 12. — 1930 r. 33 milionów zł., wzrósł więc w dalszym ciągu i z końcem ub. r. posiadała P. K. O. 26 nieruchomości miejskich, a między innymi cały blok domów na ul. Świętokrzyskiej od ul. Jasnej do Marszałkowskiej po stronie nieparzystej stanowi własność tej instytucji.

Następnie podkreślić należy ogromny wzrost działu przekazów zagranicznych. O rozwoju tego działu w P. K. O. świadczy fakt, że, gdy w roku 1928 ogólny obrót tego działu wynosił zaledwie 3 mil. zł., to w roku 1930 osiągnął on kwotę 30 milionów zł., a więc wzrósł w ciągu zaledwie 2 lat — dziesiętkrotnie. Dział inkasa weksli przysłał do inkasa w roku sprawozdawczym 316 tysięcy weksli na 66 milionów zł., wreszcie dział zleceń giełdowych wykazał obrót 34 milionów złotych.

Na specjalne podkreślenie zasługuje również szybki rozwój działu ubezpieczeń na życie w P. K. O. W ciągu zaledwie 2 i pół lat działalności wydała P. K. O. 40 tysięcy polis ubezpieczeniowych na ogólną sumę ubezpieczeniową przeszło 104 mil. zł.

Suma bilansowa P. K. O. osiągnęła w dniu 31. 12. — 1930 r. cyfrę 555 milionów zł., a więc w porównaniu z rokiem ubiegłym wzrosła o 51 mil. zł.

Cyfry te świadczą wymownie o silnym wzroście kwotowym obrotów P. K. O. Obok jednak wzrostu kwotowego czynności i obrotu P. K. O. wzrosły również bardzo znacznie pod względem ilościowym.

Ostatecznym wyrazem racjonalnej i oszczędnej gospodarki P. K. O. w r. 1930 jest fakt, iż nadwyżka bilansowa (czysty zysk) wzrosła w roku sprawozdawczym do kwoty złotych 5.648.187. Jeśli się zważy, że P. K. O. posiada przeważnie drobniagowe, a więc mało rentowne obroty, to wynik gospodarczy, jaki osiągnęła instytucja ta, świadczy o zdrowych podstawach i należytem nastawieniu działalności tej największej instytucji finansowej w Polsce

Powstanie Związku Eksporterów Ziemiaków

Dzięki inicjatywie Pomorskiej Izby Rolniczej

Z inicjatywy Pomorskiej Izby Rolniczej zwołane zostało przez Izbę Przemysłowo-Handlową zebranie Eksporterów Ziemiaków w Grudziądzu w sprawie organizacji Związku Eksporterów Ziemiaków.

W zebraniu tem wzięli udział przedstawiciele Izby Przemysłowo-Handlowej i Pomorskiej Izby Rolniczej organizacji rolniczych oraz szereg firm pomorskich i gdańskich, zajmujących się handlem ziemiaków.

Zebraniu przewodniczył p. Głębowicz, naczelnik Wydziału Ekonomicznego Pomorskiej Izby Rolniczej, który wygłosił jednocześnie referat wprowadzający, podnosząc konieczność koncentracji handlu i wykazał korzyści płynące stąd nie tylko dla eksporterów, ale i dla

Państwa przez skoordynowanie wysiłków w opanowywaniu rynków zagranicznych. Następnie omówił p. nacz. Głębowicz statut projektowanego Zw. Eksporterów Ziemiaków, opracowany przez Komitet Organizacyjny pod kierownictwem Pom. Izby Rolniczej. Statut po wyczerpującej dyskusji przyjęty został przez liczną zebranych przedstawicieli firm jednoosobnie. Siedzibą Związku obrano Toruń.

Zywe zainteresowanie kupców Związkiem oraz podziękowanie skierowane na tem zebraniu pod adresem Pomorskiej Izby Rolniczej za podjęcie inicjatywy i zajęcie się organizacją Związku, świadczy o odczuwanej potrzebie istnienia podobnego Związku.

Wyniki zawodów szermierczych o mistrzostwa O. K. VIII.

Przeprowadzenie tegorocznych zawodów o mistrzostwo Okręgu Korpusu Nr. VIII zostało powierzone przez d. cę O. K. VIII p. gen. Pałuckiego — p. gen. Thommée'nu, komendantowi Garnizonu Bydgoszcz. Celem zawodów był przegląd poziomu sportu szermierczego wśród kadry zawodowej oraz eliminacja zawodników do zawodów centralnych o mistrzostwo Polski w Warszawie w dniach 13—15-go lutego b. r.

Na kierownika technicznego zawodów wyznaczono majora Zglenickiego Tadeusza — obw. komendanta P. W. 62 p. p. Włkp., gospodarza por. Lindnera Władysława — powiatowego komendanta P. W. m. Bydgoszczy i sekretarza sierż. Jasińskiego Pawła z 62 p. p. — Do kierownictwa zawodów przydzielono kpt. Parczyńskiego ze Szkoły Oficerskiej. W skład komisji sędziowskiej weszli: por. Bartyński, por. Piesowicz, podch. Adamski ze Szkoły Oficerskiej w miejscu, oraz wachm. Grzegorek z C. W. Kawalerji z Grudziądza.

Zawody przeprowadzono w sali gimnastycznej 62 p. p. w grupach — oficerskiej i podoficerskiej w konkurencjach — szabla, szpada i floret. W grupie oficerskiej zawodnicy startowali w dwóch klasach.

W klasie A. uzyskali: I szabla — 1 miejsce uzyskał por. Chmeliński Edward ze Szk. Podch. Art. Toruń; 2 m. uzyskał por. Fryszczyński Wincenty ze Szk. Podch. Art. Toruń; II szpada — 1 miejsce uzyskał por. Madaliński Leon z 16 p. a. p. Grudzi.; 2 m. por. Chmeliński Edward ze Szk. Podch. Art. Toruń; 3 m. uzyskał por. Fryszczyński Wincenty ze Szk. Podch. Art. Toruń; III floret — 1 miejsce uzyskał por. Chmeliński Edward ze Szk. Podch. Art. Toruń; 2 m. uzyskał por. Fryszczyński Wincenty ze Szk. Podch. Art. Toruń; 3 m. uzyskał por. Madaliński Leon z 16 p. a. p. Grudziądza.

W klasie B. uzyskali: I szabla — 1 miejsce uzyskał por. Koprowski Franciszek z C. W. Kawalerji Grudziądza; 2 m. uzyskał por. Madaliński Leon z 16 p. a. p. Grudziądza; 3 m. uzyskał por. Szajnert Józef z 8 baonu saperów Toruń; II szpada — 1 miejsce uzyskał por. Pałucki Władysław z 59 p. p. Inowrocław; 2 m. uzyskał por. Wojciechowski Feliks z 4 p. a. p.; 3 m. uzyskał por. Szajnert Józef z 8 baonu sap. Toruń; III floret — 1 miejsce uzyskał por. Koprowski Franciszek z C. W. Kawal. Grudziądza; 2 m. uzyskał ppor. Pasternakiewicz Jerzy z 16 p. a. p. Grudziądza.

W grupie podoficerskiej startowano tylko w klasie B. a to z powodu braku zawodników w klasie A. Jedyń wachm. Grzegorek Leon z C. W. Kaw. odpowiadał warunkom stawianym dla klasy A. Natomiast wszyscy pozostali startowali w klasie B., uzyskując następujące miejsca: I szabla — 1 miejsce uzyskał wachm. Różycki Józef, 2 m. wachm. Śniegowski Mich., 3 m. wachm. Langiewicz Stan. (wszyscy z C. W. K. Grudzi.); II szpada — 1 m. wachm. Śniegowski Mich., 2 m. Janiszewski Antoni wachm., 3 m. wachm. Langiewicz Stanisław (wszyscy z C. W. K. Grudziądza); III floret — 1 m. st. wachm. Różycki Józef C. W. K. Grudziądza; 2 m. wachm. Langiewicz Stanisław C. W. K. Grudziądza; 3 m. ogniom. Kucharski Józef ze Szkoły Podch. Art. Toruń.

Podczas zawodów dała się zauważyć miążdżaca wprost przewaga kawalerji w grupie podoficerskiej. W tej grupie jedyń st. wachm. Kuniewicz Antoni ze Szkoły Oficerskiej w Bydgoszczy był równorzędnym przeciwnikiem kawalerzystów. Reszta piechoty była obiektem, której po komendzie en gard najczęściej dochodzili „Różnego rodzaju Touché”, „riposia”, „parada”, a często się przytrafiała również i tempo communa. Najczęściej u ta-

kiego zawodnika „czysciutko” siedział naturalnie cios przeciwnika. Podobny stan jest poniekąd zrozumiały ze względu na brak treningu u zawodników piechoty, którzy muszą uczyć innych podstawowych ruchów, nie posiadając na miejscu nawet partnerów do treningu.

Po zakończeniu zawodów nastąpiła zbiórka zawodników, raport mjr. Zglenickiego — złożony p. Inspektorowi Armji, gen. Osińskiemu, który przybył na zakończenie zawodów w asyście pp. gen. Thommée, komendanta garnizonu i ppulk. dypl. Powierzy, d. cę 62 p. p. Włkp. Najlepsi szermierze Okr. Korp. nr. VIII podch. Adamski ze Szkoły Oficerskiej w Bydgoszczy i wachm. Grzegorek z C. W. Kaw. zademonstrowali walkę pokazową na florecie i szable.

W dalszym ciągu odbyło się rozdanie skromnych nagród dla zawodników zakupionych z funduszy D. O. K. VIII. Nagrody wręczał zwycięzcom p. gen. Osiński — poczem przemówił do zawodników.

W zawodach startowało ogółem 27 zawodników, z tego 16 w grupie oficerskiej a 11 w grupie podoficerskiej. Do zawodów centralnych o mistrzostwo Polski w dniach 13—15. II. b. r. w Warszawie zostali wyeliminowani do reprezentacji Okręgu Korpusu Nr. VIII por. Koprowski, por. Madaliński, por. Pałucki, por. Chmeliński, por. Fryszczyński, st. wachm. Różycki, wachm. Grzegorek i wachm. Śniegowski.

W zawodach brali udział zawodnicy z garnizonów Bydgoszczy, Grudziądza, Torunia, Inowrocławia i Chełma. Przy tej okazji zawodnicy mieli możliwość poznać doskonałą halę i salę gimnastyczną 62 p. p. Włkp. Podziwom i zachwytom nie było końca. 62 p. p. Włkp. również zaskarbił sobie wdzięczność zawodników, otaczając ich serdeczną opieką.

Zawody przeprowadzono sprawnie i sprzyjające, w czem jest całkowita zasługa kierownictwa zawodów z majorem Zglenickim na czele i komisji sędziowskiej z kpt. Parczyńskim na czele.

Nowe władze harcerskiego polskiego

W dniu 1ym i 2im lutego obradował w Krakowie ogólny zjazd Związku Harcerskiego Polskiego.

W dyskusji nad sprawozdaniem ustępującego Naczelnictwa dominowała nuta surowej i rzeczowej krytyki ze strony większości instytutów. W konsekwencji na miejsce ustępujących czterech członków ustępującej rady (ks. Szezbicki, Maresz, Sawicki i Karczewski) wybrano pp.: Łapińskiego, Lypacewicza, Olewńskiego i Zacharzewskiego.

Rada Naczelna wybrała na przewodniczącego Związku Harcerskiego Polskiego wojewodę śląskiego, dr. Grażyńskiego. Na wiceprzewodniczących: p. Sliwowska i p. Kamińskiego, oraz na resztę stanowisk pp.: Laszczkównę, Olbromskiego, Olewńskiego, Ojdzkiego i ks. Mauersbergera oraz Lypacewicza.

Nazwiska wielu z tych osób znane ogółowi społeczeństwa zarówno z czasów walk o niepodległość, jak i z obecnej ich twórczej pracy państwowej dają gwarancję, że harcerstwo będzie jednocześnie całą młodzieżą w szeregach wychowania obywatelskiego.

Chełmno

— Tow. Powst. i Wojaków w Waldowie Szalacheckim wybrało następujący zarząd: pp. Pawlikowski Aug. — prezes, Lewandowski W. — wiceprezes i sekretarz, Makowski A. — skarbnik, Dąbrowski Z. — komendant, Drzewiecki W. — referent oświatowy.

KRONIKA

BYDGOSZCZ

Kalendarzyk rzym.-kal.

Wtorek, 11 lutego

Wtorek, 11 lutego

Wtorek, 11 lutego

Dziś w teatrze: do poniedziałku 15. 2. 31 r. pojechał dyrektor:

1) Apteka pod Aniołem, Gdańska 39; tel. nr. 385.

2) Apteka przy Pl. Teatralnym, Marsz. Focha 14; tel. 1962.

Teatr Miejski.

We wtorek: „Różowe domino”.

W środę: Premjera „Młody Las” J. A. Hertzka.

W czwartek: „Młody Las” J. A. Hertzka.

W piątek: „Opowieści Hoffmana”.

Kina:

Corso: „Królowa spadochronu” i „Pan dyktator jestem ja”.

Kristal: „Orkan”.

Marysienka: „Eskadra orłów”.

Nowości: „Pieśniarz gór”.

Oko: „Faust”.

Apollo: „Zakochany nieboszczyk”.

Z miasta

— **Notujemy złotymi zgłoskami.** W odpowiedzi Treviranusowi na łódź podwodną złożyli szalunkowie kasy kolejowej „Samopomoc” przy wydz. kontroli dochodów Dyrekcji Radz. 50 zł.

— **Zebrań Sekcji Obuwników przy Gen. Federacji Pracy** odbędzie się we wtorek, dnia 10 bm. o godz. 20 w sali „Pod Lwem” przy ul. Marszałka Focha.

— **Zw. b. Uczestników Powstań Narodowych Grupa Powstańców Wlkp. z 1918-19 roku w Bydgoszczy** zwołuje zebranie starego i nowego zarządu na wtorek, dnia 10 bm. o godzinie 19 w Strzelnicy przy ul. Toruńskiej.

— **Kolejowa Grupa Powstańców Narodowych z 1918-19 r. przy K. P. W. Ognisko Bydgoszcz** zawiadamia wszystkich członków, że zebranie plenarne odbędzie się we środę, dnia 11 bm. o godz. 19 wieczorem w restauracji p. Blocha przy ul. Jana Kazimierza. Wykładem szaczą nas p. inż. Szczudłowski.

— **Wróg Teatru.** Są i tacy bez serca i sumienia, którzy zazdroszczą w tych ciężkich czasach postręgu chleba aktorom. Zdarzy się szczegółowo w liście z przetrwałym losu, iż ludziska ogarnięci tęsknotą za rzetelnym towarem Szuki przez duże S. pisanej garną się do kasy teatralnej, by w przedsprzedaży zapewnić sobie miejsce wygodne i tanie. Jest że na oczas wśród ludu teatralnego uciecha wielka i wesele niepospolite, bowiem pełna kasa warunkuje terminową wypłatę pensji, (co jest punktem honoru i ambicji dyrektora Teatru p. Stomy), a tem samem daje możliwość aktorom spokojnej pracy. Materjalna ta strona życia artystycznego w najmniejszej mierze nie obchodzi i nie obchodzi jakiegos tam doliniarza, który korzystając z przerwy obiadowej cudem jemu tylko wiadomym włamał się do Kasy Teatralnej, skąd skradł 400 zł. Bezczelność to indywidualnym napewno nie zagrzeje się przy skradzionych pieniądzech teatralnych, bowiem przekleli go aż w dziesiąte pokolenie aktorzy, a wiadoma jest rzeczą, że gdy aktor rzuci na kogoś anatęmę, to mu i święconą woda nie pomoże. Po włamywaczu dotychczas ni slychu ni dychu.

— **Ostre strzelanie w Jachcicach.** Dnia 11 bm. odbędzie się na strzelnicy w Jachcicach ostre strzelanie 62 pp. Wszystkie okoliczne drogi strzeżone będą przez posterunki wojskowe.

Brda w lodowych okowach

Na skutek zatoru w górnym biegu Wisły poziom wody w dolnym biegu Brdy podniósł się ostatniej nocy o 1 mtr. Brda dolna stanęła jak również Wisła między Solcem, Fordonem a Świeciem. Port górny i dolny przy ujściu Brdy zamrznięty.

Jak nam donoszą silne obniżenie się temperatury w ostatnich dniach spowodowało wzmocniony pochód spryżu i kry na Wiśle pod Tezewem. Istnieje niebezpieczeństwo powstania zatorów lodowych i całkowitego zlodowacenia rzeki. Lodolamacze Rady portu w Gdańsku od kilku dni krążą w ujściu Wisły, którego bronią przed zamrznięciem. Może ono łatwo nastąpić dzięki malej świeżości wody w tem miejscu, w następstwie czego proces zlodowacenia rzeki szybko postępowałby w dół. Lokalne zatory, tworzące się na przestrzeni Wisły pomorskiej lamie Zarząd Dróg Wodnych w Tezewie przy pomocy własnego lodolamacza Gabriela Narutowicza.

Ankieta „Dnia Bydgoskiego”

Gdzie winien być dworzec autobusowy?

W dalszym ciągu ankiety naszej, która wzbudziła duże zainteresowanie władz mianodajnych i czytelników pisma naszego, ogłaszamy opinię w tej sprawie Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego, Touring-Klub.

Już w początku roku 1929 Zarząd Polskiego Tow. Krajoznawczego Touring-Klub wystąpił z inicjatywą uregulowania ruchu autobusowego w okolicy Bydgoszczy i budowy w odpowiednim miejscu nowoczesnego dworca autobusowego. Część tych zabiegów, mianowicie kwestia uregulowania ruchu, posunęła się znacznie naprzód. Dzięki zabiegom Zarządu lub też poszczególnych jego członków, mających możność porozumienia się z odpowiednimi władzami i wywarcia na nich wpływu, doprowadzono do takiego ujednolicenia rozkładu jazdy autobusów, kursujących w różnej

strony, że terminy przyjazdu i odjazdu poszczególnych linii autobusowych ustalono z przewidzeniem możliwie największej dogodności dla podróżujących autobusami pasażerów.

Sprawa budowy dworca posunęła się w roku ubiegłym o tyle, że Magistrat miasta Bydgoszczy w październiku 1930 r. wszedł przez swego delegata, p. radcę Regamey w ścisłe porozumienie z miejscowym Zarządem P. T. K. Ustalono wytyczne dla budowy takiego dworca. Określono warunki ogólne eksploatacji tego przedsiębiorstwa. Wreszcie po przejrzeniu wszystkich terenów, jakimi miasto rozporządza, zatrzymano się na obszernym placu przy ul. Królowej Jadwigi, Rejtana i Sobieskiego.

Według tych ogólnych warunków miasto powinno byłoby dostarczyć pod budowę dwor-

ca plac o przestrzeni około 5.000 metrów kwadratowych z dobrze umocowaną nawierzchnią. Przedsiębiorca czy konsorcjum (ewentualnie Polskie Tow. Krajoznawcze Touring-Klub) obowiązani byłoby wybudować dworzec obejmujący wszystko to, co dla pasażerów i autobusów jest niezbędne. Miasto oddałoby eksploatację przedsiębiorstwa na dłuższy okres czasu (30—35 lat) za opłatą pewnego procentu od postojowego oraz od ogólnych zysków dworca.

Zarząd nasz wyłonił ze swego grona komitet specjalny w osobach: dr. Nieduszyńskiego, red. Fiedlera, mec. Siody i kier. Matuszewskiego. Komisja ta weszła w pertraktacje z przedstawicielami poważnych przedsiębiorstw (Standard-Nobel i Karpaty) i ustaliła linie wytyczne udziału tych przedsiębiorstw w budowie dworca autobusowego. Jeden z wybitniejszych miejscowych inżynierów architektów przygotował plany ogólne i szczegółowe budowy dworca, przyciem w planach tych przewidziano: 1) projekt maksymalny obejmujący kryte podjazdy, wielką poczekalnię, bagażownię, kasy, restaurację, hotel dla podróżnych i dla szoferów, warsztaty reparacyjne, garaże dla autobusów, stację benzynową i t. d.; 2) projekt w zakresie ściślej do urządzeń niezbędniejszych, jak plac dla autobusów, poczekalnia z bufetem, bagażownia, kasa biletowa, podręczny warsztat reparacyjny, i garaż kryty z t. dołem inspekcyjnym oraz stację benzyny i smarów. Kosztorys pierwszego projektu wyniósłby 200—250.000 zł., kosztorys drugiego około 100.000 złotych.

Wobec zmiany stanowiska Magistratu w kwestji terenu pod Dworzec Autobusowy i uznania placu przy ul. Królowej Jadwigi i Rejtana za nieodpowiedni bo wymagający zbyt wielkiego nakładu na umocnienie tego terenu, komisja wespół z architektem projektodawcą planu budowy i przedstawicielami zmian kowanych wyżej przedsiębiorstw ustaliła dalsze tereny, któreby użyć można było pod budowę dworca.

Biorąc pod uwagę położenie centralne, a więc wygodę podróżujących oraz kwestje bezpieczeństwa, za plac najodpowiedniejszy uznano teren przy zbiegu ul. Bernardyńskiej i Jagiellońskiej (gdzie biura Opieki Społecznej i stajni byłej policji konnej) plac ten wprawdzie ma zaawadnie około 3.100 metrów kwadratowych, ale wobec projektowanego podatku drogowego, który niewątpliwie musiałby wpływać na wstrzymanie rozwoju ruchu autobusowego, plac ten na szereg lat byłby najzupełniej wystarczający. Obawa przed wprowadzeniem podatku drogowego zmusiła również Komisję do przekreślenia narazie szerokiego planu budowy Dworca i brania pod uwagę tylko drugiego projektu, w ramach konieczności niezbędnej.

Na drugim miejscu ustalono teren przy zbiegu ul. Staszica i ks. Marżkówna, który wprawdzie nie stanowi własności miasta tylko Starostwa Krajowego, ale który powinien być chyba odstąpiony przez obecnego właściciela miastu na cel tak po ostatnim wypadku autobusowym w Bydgoszczy ważny i pilny.

Trzecim terenem byłby według oceny Komisji Plac Kościelicki mający tę niedogodność, że dojazd dla większości autobusów byłby trudniejszy i że przy nim stoją dwie świątynie oraz dwie szkoły liczące ponad 1000 uczniów.

Czwarty wreszcie teren „Ogród Jagielly” w pobliżu Gazowni Miejskiej musiał być wykreślony z kombinacji Komisji ze względu na to, że rozpoczęto tam już budowę tzw. Ogródka Jordanańskiego dla dzieci.

Ostatnio odbyła nasza Komisja konferencję ze specjalną Komisją dla spraw budowy dworca autobusowego wyłonioną z Magistratu miasta Bydgoszczy.

Jaki będzie los tych wszystkich zabiegów naszych w tak ważnej dla Bydgoszczy sprawie, nie chcemy przewidywać. Zainicjowaliśmy tę sprawę i nawet gotowi byłibyśmy wziąć na siebie trudne zagadnienie budowy dworca, wychodząc z założenia, że było to naszym obowiązkiem społecznym i obywatelskim.

Ceny chleba niższe

Rozporządzeniem Prezydenta miasta Bydgoszczy cena za chleb z 65 proc. mąki żytniej została niższa przy obecnej cenie zł. 26,25 kg mąki notowanej na giełdzie zbożowej w Poznaniu na gr. 52 za półtora kg. Winni pobierania wyższych cen będą podlegali do odpowiedziałności.

Wiec bezrobotnych pracowników umysłowych

W dniu wczorajszym o godz. 11-tej przed południem odbył się w sali Patzera wiec bezrobotnych pracowników umysłowych przy udziale około 400 osób. Przewodniczył p. Chęć, który zagajając obrady podkreślił na wstępie, iż odbyć się one mają w atmosferze rzeczowości z wyeliminowaniem wszelkich postronnych zapędów politycznych.

Sprawa bytu pozbawionych chleba pracowników umysłowych jest zbyt poważną, by urabiać z niej broń polityczną lub wygrywać ją dla ukrytych celów różnych domorostłych ambicji.

Z kolei zabrał głos p. Gałązka, który w obszernym rzeczowo i przejrzyście opracowanym referacie przedstawił obecne położenie w jakie popadli bezrobotni pracownicy umysłowi oraz środki, któreby mogły służyć do szybkiego chociażby częściowego zlikwidowania tej miserii. Referent zajął się, iż dotychczas w urzędach pracują żony urzędników i emeryci, niwecząc tem samem możność zarobkowania setkom innych pracowników, którzy znaleźli się na bruku. Efekt taki, iż jedne rodziny urzędnicze opływają w dostatki (o ile dostatkami w obecnym czasie nazwać można podwojną pensję urzędniczą), inne zaś rodziny w dosłownym tego słowa znaczeniu głodują. Nawigując do apelu wiceprezidenta miasta p. dr. Chmielarskiego o nieudzielenie posad żonom urzędników czynnych oraz emerytom, referent z naciskiem podkreślił, iż w tej dziedzinie uźdrowienie nie normalnych stosunków nastąpić powinno w jaknajszybszym czasie. Pod koniec p. Gałązka omawiając sprawę wyłonienia specjalnej delegacji, która by przedłożyła kompetentnym czynnikom w Warszawie dezycydaty umysłowych bezrobotnych, zwrócił się do zebranych z prośbą, by wybierając ową delegację kierowali się li tylko dobrem i powagą sprawy, t. j. by w skład tejże delegacji nie weszli miejscowi krzykacze polityczni, jeno ludzie stateczni dający rekonię, że głos ich będzie w stołey przychylnem uchem wysłuchany.

Z kolei zabrał głos niej. Ganswit, który nie omieszkał swych przekonań politycznych (i to skrajnie socjalistycznych) „rozwinąć” przed słuchaczami.

W ożywionej dyskusji, która się po referacie p. Gałązki wywiązała, zabierało głos kilkunastu mówców z grona bezrobotnych, m. in. pp. Oleks, Ganswit, Boberski, Roppe i in., którzy uzyskali na szereg mankamentów miejscowych, utrudniających wiele zdobycie przez bezrobotnego umysłowego pracy. I tak żalono się, iż poszczególne kupcy przyjmują na posady ludzi zgłaszających się wprost z ominięciem Urzędu Pośrednictwa Pracy, że miejscowi działacze politycz-

ni, którzy głosami właśnie bezrobotnych dostali się do Rady Miejskiej, nie kiwają w obronie interesów bezrobotnych nawet palem w bucie, mimo, iż przyrzekli im przed wyborami gminnymi złote góry. (W tym względzie dostało się m. in. sporo przykrej admonicji radnemu chudeckiemu p. Karowowi). Kasie Chorych zarzucano, iż wszelkie prośby bezrobotnych o posadę załatwia negatywnie tłumacząc się tem, że przyjmować może tylko pracowników specjalnie wykwalifikowanych na kursie Kas Chorych w Warszawie. Zarzut ten zdaniem naszym jest niesłuszny, gdyż Kasa Chorych przestrzega w tej dziedzinie obowiązujących w całej Polsce przepisów.

Baniałki płóci p. Boberski również z pod czerwonego sztandaru, pomstując na rząd, a przede wszystkim na BBWR., które stara się o pracę dla bezrobotnych o przekonaniach „sanacyjnych”, nie troszcząc się zupełnie o falangi innych biedaków, walęsających się po bruku o chłódzie i głódzie. Możemy zapewnić p. Boberskiego, że wiewowe jego wywody wyszane są z palca. Po pierwsze BBWR. nie jest urzędem pośrednictwa pracy, po drugie zaś jako stronnictwo, któremu leży na sercu interes całego państwa, nie bawi się w kramarstwo zaściankowe, pozostawiając tę dziedzinę politykiernom małomiasteczkowym. Tymle do wiadomości pomstującego na rząd towarzysza.

Jak Filip z konopi skoczył ku trybunie zależny „niezależny” p. Olszowski, temperamentny awangardzysta leninizmu. Zbożny zamiar Olszewskiego wygłoszenia pryncypialnej mowy spełzył na niczem, bowiem obecni nie dopuścili go do głosu. Po ukończeniu dyskusji przystąpiono do wyboru tymczasowego komitetu bezrobotnych pracowników umysłowych, w skład którego weszli: pp. Oleks, Ganswit, Gałązka, Boberski, Zaradny, Roppe i First. Komitet ten zajął się ma sprawą racjonalniejszej organizacji umysłowych bezrobotnych, występywał ma nazwęnatrz do władz i t. p. Niestety wbrew przestrogom p. Gałązki zebrani wydelegowali do komitetu ludzi młodych, niepoważnych, politycznie skrajnie zaawansowanych, którym w pierwszym rzędzie zależy na wprowadzeniu do organizacji bezrobotnych fermentu politycznego. Czy w tych warunkach komitet stanie na wysokości swego zadania — trudno przewidzieć.

Następne zebranie odbędzie się dnia 18 bm. o godz. 11 przed południem w Patzera. Na zebraniu tem ma być wybrana delegacja, która wyjedzie z dezycydatami tysiąca bezrobotnych pracowników umysłowych w Bydgoszczy do Warszawy.

Wyniki zawodów lyżwiarzkich o mistrzostwo Bydgoszczy

Zawody lyżwiarckie o mistrzostwo Bydgoszczy dały w poszczególn. konkurencjach następujące wyniki: Bieg 500 mtr — Pytlewicz — Liceum handlowe 1 min. 05,9 Zachrajt 1.14,5; Radomski K.S. „Sila” 1.15,4/5; II. Bieg 1000 m.: Pytlewicz 2.22; Witkowski 2.29,1/5; Radomski 2.29,2/5. III Bieg 1500 m.: Pytlewicz 3.45,4/5; Radomski 3.54,2/5; Witkowski 3.55,1/5. — IV Bieg 3000 m.: Pytlewicz 7.53,4/5; Witkowski 8.3/5; Szule 8.4,1/5. V Bieg harcerski 500 mtr.: Petrolewicz 1.15 sek. Biernicki 1.20 sek.; VI Bieg harcerski 1000 mtr.: Cyprych 2.42 sek.; Zwołński 2.43 sek. VII Bieg Młodzieży Szkolnej Szkół Średnich: Makuch 1.15,4/5; Chawera-

Kirzyński 1.19,4/5. VIII Bieg 1000 mtr.: Cyprych 2.42 sek.; Zwołński 2.43 sek.

Organizacja zawodów dobra jedynie brak reklamy nalczytej, przez co słaba frekwencja publiczności.

Z teatru

— **Ostatnie przedstawienie „Różowego Domina”** wyborowego żartu karnawałowego B. Winawera i K. Wroczyńskiego, we wtorek. Jest to tradycyjne przedstawienie, z którego Dyrekcja wypłaca na rzecz „Dnia Aktora Polskiego” 50 proc. dochodu. — Sztuka polskich aktorów i cel dochodu, winny wpłynąć na publiczność, by beznie przybyła na to przedstawienie. Ceny zwyczajne, bez jakichkolwiek dodatków, zbiorek itd.

ŚWIATOWID NIEWOLNICA KIECIA BORYSA

Dzisiaj i dni następnego!

Fascynujący dramat erotyczno-salonowy reżyserji GEORGA FITZMAURICEA. W rolach głównych: przepiękna BILLIE DOVE i męski BEN LYON. Bogata wystawa! Palace, uczy, najkraj paryskie! Ponadto: nadprogram.

DZWIĘKOWE KINO PALACE

Genjalne arcydzieło śpiewno-dźwiękowe pełne nieopisanego czaru i piękna

„Moje Słoneczko”

Dramat tęsknoty i szczęścia w 12 aktach
W rolach głównych ulubienicy publiczności:
Janet Gagner i Charles Farrell
Cena miejsc niższe do normalnych!

PRZETARG PRZYMUSOWY.
11. 2. 31. o godz. 11 przed południem licytować będą w Lubiance za gotówkę: motor, transmisję, 2 trefery żelazne, 4 baseny, większy zbiornik do wody, 5 okien żelaz. Zbiór licyt. u p. Hejmanowskiego. Kosiedzowski, komornik sądowy w Toruniu.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 10 lutego o 11 sprzedawać będą u spedytora Sadeckiego najwięcej dającemu za gotówkę: siodło, lustro, bielizniarka, kanapę, bufet, worek pieprzu; o 12 przy Kaszowniku motor, wagę, bormaszynę, tokarnię. Dnia 11 lutego o 16 w Rudaku, Leśniczówka u Herynowskich: konie, kury, bryczkę, wóz, wagę, wialnię, magiel, manesz, sanki, szory, radioaparat, centryfuga, rower, siodło, rower, różne sprzęty domowe, maszynę do szycia, lampę, różne książki, szklia, naczynia porcelanowe i niklowe, łyżki, widelce, noże srebrne, futro męskie, skóry sarnie, ubrania, wylegarnię kur, i wiele różnych innych przedmiotów. 6520 Rzymyszkiewicz, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 10 lutego 1931 o godzinie 11 sprzedawać będą u spedytora Sadeckiego najwięcej dającemu za gotówkę: 2.000 kapeluszy męskich, 1.100 koszul męskich, 100 par trykotaży, bufet dębowy, szafę do rzeczy, 2 nocne stoliki, umywalnię z lustrem, radioaparat 2 lampkowy, garnitur białych mebli, 17 obrazów, leżankę, 4 dywany, 2 pery ffran, biurko, 2 fotole, 8 krzesel, stół, maszynę do szycia. 6521 Piechowiak, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 11-go lutego o godz. 9-tej licytować będą w Rubinkowie u p. Kurtyki za gotówkę najwięcej dającemu: zegar dla stróża, 25 sztuk lat, wagę manometr, zegar do kontroli palaczy, fioczarke do flis, 39.500 szt. drzew 3 do 6 cal., 10 lorek kompl., 10 wózków do cegły, 1500 mtr. toru do kolejki, 5 wózków do wożenia gliny, 12 swrotnic; o godz. 10-tej w Młyńcu: kanapę, 2 fotole, lustro, szalonerkę, dywan, stół, obraz, 4 krzesła, umywalkę, konia, wóz, powózkę. Zbiór licytantów przed oberżą p. Kozłkowskiego. 6523 Janowski, komornik sądowy.

PRZETARG PRZYMUSOWY.
Dnia 11-go lutego, o godz. 11-tej licytować będą w Grębocinie w F-e „Cegla” za gotówkę najwięcej dającemu: zegar dla stróża, 25 sztuk lat, wagę manometr, zegar do kontroli palaczy, fioczarke do flis, 39.500 szt. drzew 3 do 6 cal., 10 lorek kompl., 10 wózków do cegły, 1500 mtr. toru do kolejki, 5 wózków do wożenia gliny, 12 swrotnic; o godz. 10-tej w Młyńcu: kanapę, 2 fotole, lustro, szalonerkę, dywan, stół, obraz, 4 krzesła, umywalkę, konia, wóz, powózkę. Zbiór licytantów przed oberżą p. Kozłkowskiego. 6523 Janowski, komornik sądowy.

Wielka Wypredaż Inwenturowa Prawie darmo!!!

Pończochy dziecięce	dawniej 1,-	teraz 0,50
Krawaty męskie	2,-	0,50
Kożnierze męskie	1,35	0,75
Berety	2,95	0,95
Pończochy damskie „Flor”	2,95	0,95
Skarpety męskie w desenie	1,50	0,95
Pończochy dam. jedw. do prania	3,95	1,95
Buciki dziecięce	3,-	1,95
Jazki dziecięce	4,95	2,95
Szlyfery jedwabne	4,-	2,95
Buciki ciepłe	5,50	3,95
Pantofle ranne	6,50	4,50
Pończochy „Bemberg”	7,95	4,95
Śniegowce damskie	10,-	4,95
Kożulki wierzchnie	10,-	5,95
Pulowery męskie	9,-	4,95
Jazki damskie z jedwabne	12,-	6,95
Śniegowce dziecięce	9,95	6,95
Buciki dla chłopców i dziewcz.	9,-	6,95
Śniegowce całe z gumy	19,-	8,95
Sukienki damskie „Popelina”	18,50	11,90
Buciki damskie	19,50	12,90
Buciki męskie	25,-	17,90
Plaszczki damskie	48,50	19,90
Lakiery męskie	32,50	22,90

6392 wiele innych artykułów okazynie.

MERCEDES Budoszcz, Mostowa 2.

Uchwała. Postępowanie konkursowe do majątku kupca Stanisława Czarniaka w Toruniu, ul. Szeroka 37 uchyla się, ponieważ ugoda przymusowa zawarta w terminie dnia 7. I. 1931 r. stała się prawomocną. Toruń dnia 31 stycznia 1931 r. 6524 Sąd Grodzki.

Uchwała. W sprawie upadłościowej nad majątkiem Aleksandra Iwaszka w Toruniu wyznacza się termin na dzień 12 marca 1931 r. o godz. 11 w sali nr. 7 Sądu grodzkiego w Toruniu z następującym porządkiem dziennym: 1) dodatkowe badanie zgłoszonym wierzytelności, 2) sprawozdanie zarządcy masy z dotychczasowej działalności, 3) rozpatrzenie wniosku zarządcy masy co do likwidacji masy upadłościowej i zezwolenie na sprzedaż nieruchomości przy ul. Klonowicza 39. 4) wolne wnioski. Toruń, dnia 29 stycznia 1931 r. 5 N. 2/30 6525 Sąd Grodzki.

Uchwała podpisanego Sądu z dnia 22. I. 1931 udzieleno Firmie Młyn Motorowy Szymon Czech z Synami w Działdowie odroczenia wypłat na dalsze trzy miesiące. 6526 Działdowo, dnia 26 stycznia 1931 r. Sąd Grodzki 3. N. 4/30.

MEBLE

Każdy DZIŚ

Zakłady Przemysłu Drzewnego J. Szpęga, Czersk, Pom. Poszukujemy na każdy powiat zastępców. 6497

kuchenne sypialne i pozagarniturowe otrzyma każdy wprost z fabryki na dotąd niebywałych warunkach ulgowych

może sobie urządzić wygodne i gustowne mieszkanie, naszymi meblami, słynącymi z solidności i dobrego wykonania, nie odczuwając ciężaru spłat.

Jeszcze żądać warunk. sprzedaży, cenników i szkiców

Licytacja publiczna.

W sobotę, dnia 28 lutego 1931 r. o godzinie 11 przed południem odbędzie się licytacja publiczna następujących materiałów nawierzchni locc składnica na stacji Kahlbude przy ładowni najwięcej dającemu za gotówkę:

1 pojedynczy rozjazd prawy typu 6 d 1:9,1 pojedynczy rozjazd lewy typu 6 d 1:9,5992 ton szyn typu 6 dla ca 90 m. b. toru. 29 szt. łapek typu 6,40 szt. łubków typu 6. 202 szt. otwartych podkładek 29 szt. płyt hakowych t. 6, 66 szt. śrub łubkowych t. 6, 590 szt. wkrętów 120 mm, 142 szt. wkrętów 150 mm, 2 wykołnice z zamkami, 12.620 m³ podrozdzielnic sosnowych i 0,8 m³ materiału drzewnego.

Materiały nadają się do budowy bocznicy. Najniższa cena sprzedaży winna wynosić guld. gdańskich 3500.

Materiały mogą być oglądane 1 godz. przed rozpoczęciem przetargu na miejscu. Zarząd kolejowy zastrzega sobie prawo wolnego wyboru oferenta. 96

Gdańsk, dnia 28 stycznia 1931 r.

Oddział Drogowy Gdańsk.

Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Nowem i w chwili uozynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Nowe tom XXXI karta 655 na imię rolnika Piotra Wiśniewskiego i żony tego Reginy z d. Banieckiej z Miejskiego Trylu na mocy ogólnej wspólności majątkowej zostanie dnia 10 kwietnia 1931 r. o godz. 10 przed południem wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie pokój Nr. 1. Nieruchomość Nowe tom XXXI karta 655 zapisana jest pod artykułem 484 matrykuły podatku gruntowego i nr. 534 księgi podatku budynkowego i ma następujące oznaczenie katastralne: zagroda włościańska w Miejskim Trylu z domem mieszkalnym, stajnią, stodółką, podwórzem i rolę. Oznaczenia położenia: łąki włościańskie, karta mapy 1,3 parcela nr. 167/23 powierzchnia 2 ha 19 a 98 m², czysty dochód jako podstawa podatku gruntowego 8,08 tal. Wartość użytkowa jako podstawa podatku budynkowego 80 marek Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 26 listopada 1930 r. Niniejszem wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z nimi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu przed wnoszeniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdopodobni, gdyby wierzył im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wzwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione a przy rozdziale ceny kupna dopiero po rozstrzygnięciu wierzytelności i innych prawach tych którym służy prawo sprzeciwienia się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybicia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. 6527 Sąd Powiatowy.

BIURA Powiatowego i Miejskiego Sekretariatu Bezpartyjnego Bloku Współpracy z Rządem (B.B.W.R.) mieszczą się przy ul. Bydgoskiej 33 II p. telef. 408. 6473
Godziny urzędowe od 16-20.
Kierownik Sekretariatu przyjmuje od 16-18.
Porad prawnych dla członków udziela się od 16-18

Osiadłem się jako **okulista Dr. O. Schöpfer Gdańsk, Stadtgraben nr. 8, (przy głównym dworcu).**
Dopuszczony do urzędów dobroczynnych i kupieckich kas chorych
Tel. 28886 — Ordynuje od godz. 10-1 i od g. 3-4.

Buciki

6208 **balowe**

atłasowe, brokatowe i t. p. arbuje na wszystkie kolory

„BARWA” wł. S. Kałamajski TORUŃ, Szeroka 21

Kawaler

6469 lat 25 mistrz rzeźnicki, który ma objąć interes w mieście wojewódzkim, później do mostwo wartości 70.000 poszukuje znajomości pań od lat 17 do 24 milego usposobienia, inteligentnej, niebrzydkiej, ewentl. majątek pożądany. Pośrednictwo rodziny mile widziane. Dyktacja zupełna. Cel matrymonialny. Oferty możliwie z fotografią do Dnia Bydgoskiego pod nr. 25. 6479

Parcelacyjne

osady tanio sprzedaje: Paswelec, generalny pełnomocnik, **Grudziądz, Grobłowa II.** 6247

Każda elegancka Pani ubiera się tylko w Salonie miod

„Kresowianka”
Wykonuje suknie, kostiumy i okrycia damskie, zurnale paryskie. Strusowa Jezmienna 16, I piętro 6172

MEBLE

wszelkiego rodzaju korzystnie na raty oddaje **B. Serocka, Toruń ul. św. Duchy 12.** 3697

3.000 zł.

kaucyj złożyć otrzymując posadę inkasenta, względnie biurową. Zgłoszenia do Adm. „Dnia Kaszubskiego” Wejherowo. 6518

Restauratora

przedsiębiorcę poszukuje od I. III. r. b. Etap Urzędu Emigracyjnego w Wejherowie. Bliższe szczegóły w kancelarii Etapu. 6517

Zgubiono

dowód osobisty, licencję domokrężną wydaną Feliksowi Karlińskiemu przez Starostwo Iłanowskie. Znajazca ze chce zwrócić Radomsko, św. Rozalii 2, 6516

Pokój

umebl. osobne wejście wynajmę. Mostowa 27 III. 6514

Codziennie świeże pełne **mleko** dostarcza do domu, Majętność Lubiec Telefon 25. 6515

Ogłoszenie

Komisarza Wywłaszczeniowego na Województwo Pomorskie o terminie Komisji Wywłaszczeniowej w Gdyni.

W myśl § 25 ustawy o wywłaszczeniu nieruchomości z dnia 11 czerwca 1874 r. Zb. ust. pr. str. 221 podaje do publicznej wiadomości, że dnia 2 marca 1931 r. o godz. 9^{1/2}, i ewentl. w dniach następnych zbierze się w Gdyni w sali posiedzeń Rady Miejskiej — Komisja dla ustalenia odszkodowania za grunty, podlegające wywłaszczeniu pod budowę ulic w m. Gdyni z mocy art. 43 i 171 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli — Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 w myśl planu serja II, zatwierdzonego przez Ministerstwo Robót Publicznych decyzją z dnia 30 sierpnia 1928 r. L. VIII — 3028/28.

W zebraniu mogą wziąć udział wszyscy zainteresowani tak osobiście, jak też przez upoważnionych swych zastępców. W razie nieobecności stron interesowanych odszkodowanie za podlegające wywłaszczeniu grunty zostanie ustalone bez udziału tychże stron.

A. A. III — 504

Toruń, dnia 5 lutego 1931 r.

Komisarz Wywłaszczeniowy na Wojew. Pom.

(—) Łuczak

UWAGA!

Nie daj się namówić na fałszywą oszczędność!

Oszczędność na wapnie jest oszczędnością fałszywą. — Wapnowanie pól — jest niezbędnym zabiegiem na naszych polach.

Zamów najwcześniej tanie a skuteczne wapno nawozowe o wyjątkowo korzystnych zaletach, jakie poleca

Wapniarnia Miasteczko S.A.

Zarząd w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 19. Tel. 41-65

Szkola tańców

Wernu wyucza tańczyć Zeglarska 10 I p. 6458

Gentlemen!

Dnia 19. II. rozpocznie się w Toruniu kurs dla kierowców samochodów. Zapisy przyjmuje codziennie w godzinach od 10-12 i 16-18 p. L. Kruszelnicki, Łazienka 10/14. 6424

Pierwszorządny

zakład krawiecki

garderoba męska, damska wojskowa

specjalność: chasieur-y

K. Cieszyński

5599 Mostowa 11.

Były krojezy B. Doliwy.

Gabinet Kosmetyczny

„MIMOZA”

długoletnia praktyka w kraju i zagranicą **odmładza usuwa zmarszczki**, przyszcze, węgry, pot i t. d. Trwale przyściemnia brwi i rzęsy. Toruń, Piekary 43. I. pr. (okok bramy bydgoskiej. 4242

Prasowaczka

do chemicznej pralni potrzebna. Toruń, ul. Mikołajewicza 109. 6528

TANI TYDZIEŃ BIELIZNY

Matceczki damskie płócienne od 1,90 zł „ trykotowe „ 0,95 „ „ jedwabne „ 3,75 „ „ dziewczęce trykot „ 0,70 „

B. WILAMOWSKI

28 ul. Żeglarska 28

Reperuar Teatru Toruńskiego

We wtorek, dnia 10 bm. o godz. 20-tej (Dzień Aktora) **MILIOŚ bez grosza** Komedja w 3 aktach St. Kiedrzyńskiego

W srode, 11 dnia bm. o godz. 20-tej **Wesele w Hollywood** Operetka w 3 akt. z prologiem O. Straussa

W czwartek, dnia 12 bm. o godz. 20-tej występ gościnnie **JERZEGO MARRA** (bohatera polskiego filmu) **X. Y. Z.** (Karuzela miłości)

Komedja w 3 aktach wprzekł. Krzemieńskiego

W piątek, dnia 13 bm. teatr nieczynny

Z ostatniej chwili

Miniaturowa rewolucja na Maderze

z powodu zakazu importu maki zagranicznej

Funchal, 10. 2. (Pat). W czasie rozruchów, wynikłych na tle zakazu importu maki zagranicznej, zdemolowano dwa młyny. 4 osoby zostały zabite, w tej liczbie jeden policjant. Przybyli z Lizbony wysoki komisarz i nowo mianowany gubernator zapatrzeni w odpowiednie pełnomocnictwa dla zlikwidowania zatargu. Towarzyszy im eskorta wojskowa. Do portu w Funchal przybył kontrtorpedowiec. Dekret w sprawie zakazu przywozu maki zagranicznej został chwilowo zawieszony. Praca została podjęta, manifestacje jednak trwają w dalszym ciągu, chociaż mają przebieg spokojny.

London, 10. 2. (Pat). Niektóre dzienniki londyńskie poranna podały alarmującą wiadomość o zaburzeniach na Maderze wskutek strajku generalnego w Funchalu, wywołanego dekretem o zakazie przywozu maki zagranicznej. Twierdzono nawet, że pancernik brytyjski „Malaya” otrzymał rozkaz udania się z Gibraltaru na Maderę celem ochrony zagrożonego mienia obywateli brytyjskich przezwaznie z kół arystokracji i plutokracji angielskiej, mieszkających w Funchalu w liczbie około 200 osób. We-

Genewa realizuje postulaty warszawskiej konferencji rolniczej

Genewa, 10. 2. (PAT.). Wczoraj zebrał się specjalny komitet dla sprawy kredytu rolnego. Zadaniem tego komitetu jest szczegółowe opracowanie planu stworzenia międzynarodowego instytutu dla kredytu rolnego, by w ten sposób posunąć naprzód dążeń warszawskiej konferencji rolniczej z 1930 r. W Komitecie bierze udział delegat polski p. Feliks Myrarski.

Szalapin contra rząd sowiecki

Sąd francuski skazał przedstawiciela sowieckiego na 10000 fr. odszkodowania

Paryż 10. 2. (PAT). Sąd handlowy ogłosił wczoraj wyrok w procesie wytoczonym przez znanego śpiewaka Szalapina przeciwko rządowi sowieckiemu za ogłoszenie bez jego zezwolenia jego pamiętników i wydanie ich w tłumaczeniu na język francuski. Na mocy tego wyroku szef sowieckiego przedstawicielstwa handlowego we Francji został skazany na zapłatę odszkodowania w wysokości 10.000 franków. Francuski wydawca przekładu wymienionych pamiętników został również skazany na zapłatę odszkodowania w wysokości 10000 franków, oprócz tego sąd zarządził konfiskatę przekładu francuskiego.

Zwycięstwo socialistów w Barcelonie

Barcelona, 10. 2. (PAT.). Wybór członków robotniczych komitetu rozjemczego przeszedł spokojnie, przyczem zwycięstwo odniosła katolicka koalicja socjalistycznych syndykatów czerwonych.

Okropny dramat rodzinny pod Berlinem

Berlin, 10. 2. (Pat). Miejsce Gelsdorf pod Berlinem była ubiegłej nocy widowiskiem krwawej tragedji rodzinnej. Robotnik Fahlmer w następstwie szalu wymordował całą swą rodzinę. Zamknawszy się w domu, wystrzelał z rewolweru położył trupem żonę swą, dwoje nieletnich dzieci, matkę i siostrę. Szwagra, wracającego do domu postrzelili ciężko, a następnie odebrał sobie życie.

dług informacji, zasięgniętej przez korespondenta P. A. T. bezpośrednio w admiralicji angielskiej, wiadomości prasowe są znacznie przesadzone. Informacje kół miodrajnych brzmią, że spokój w Funchalu został przywrócony. Dekret o podwyżce

cen chleba cofnięty i strajk generalny odwołany. Pomimo zaburzeń sobotnich, które spowodowały śmierć kilku osób, sytuacja kuracjuszy w hotelach nie była ani na chwilę zagrożona. Pancernik „Malaya” zostaje w dalszym ciągu w Gibraltarze.

Sowiety w komisji paneuropejskiej

Zgodzili się na współpracę lecz wysuwają już teraz zastrzeżenia

Moskwa 10. 2. (PAT). Rząd sowiecki przyjął zaproszenie komisji studjów nad unją europejską do wzięcia udziału w jej pracach.

Litwinow w odpowiedzi swej do sekretariatu Ligi Narodów zaznaczył że rząd zastrzega sobie zajęcie osta-

tecznego stanowiska wobec przyszłych prac komisji do czasu otrzymania niezbędnych wyjaśnień i zapoznania się z pracami komisji oraz istotnym charakterem planowanej przez komisję unji europejskiej.

Pod hasłem oszczędności

Urzędom państwowym nie wolno przyjmować nowych urzędników

(z) Warszawa, 10. 2. (Tel. wł.). Ze względu na konieczność ograniczenia do minimum wydatków osobowych w administracji państwa urzędy państwowe nie mają obecnie prawa przyjmować nowych urzędników na miejsca opróżnione wskutek zgo-

nu, lub odejścia urzędnika. Obowiązki po tym urzędniku urząd państwowy musi wykonać przy pomocy zespołu urzędników, którzy są zatrudnieni. Przyjęcie nowego kandydata zależne jest od zgody Prezydium Rady Ministrów.

Hitlerowcy i komuniści terroryzują Reichstag

Grzechotki i kocią muzyka symbolami dzisiejszych Niemiec

Berlin, 10. 2. (PAT.). Wczorajsze przedpołudniowe obrady Reichstagu zostały przerwane z powodu braku quorum, ponieważ przedstawiciele frakcji hitlerowskiej, komunistycznej i niemiecko-narodowej oraz części grupy Landvolku opuścili posiedzenie.

Hitlerowcy i komuniści również po wznowieniu obrad kontynuowali swą taktykę obstrukcyjną. Po dłuższej dyskusji uchwalono ograniczyć czas przemówień. Wśród niebywalej wrzawy i obelg, rzucanych z ław hitlerow-

skich i komunistycznych w stronę prezydium, rozpoczął przemówienie poseł centrum Bell, uzasadniając projekt frakcji prorządowej w sprawie reformy regulaminu obrad. W tym momencie jeden z komunistów złożył na stole prezydium hełm policyjny oraz pałkę gumową. Komuniści przynieśli ze sobą grzechotki, urządzając kocią muzykę mówcy. Prezydent Loebe zmuszony był zarządzić wykluczenie kilku obstrukcjonistów z udziału w obradach na szereg posiedzeń.

„Kół śmierci” na robotników

Bezrobotni w Sowietach nie otrzymują zapomóg — Bezrobotny skazany jest na śmierć głodową

Sowiety zniósł zapomogi dla bezrobotnych, motywując to tem, że w ZSSR. bezrobotnych zupełnie niema. Oczywiście prasa sowiecka, ogłosiła to jako olbrzymi sukces socjalny sowieców „potrafili zlikwidować bezrobocie w swym państwie, podczas gdy w krajach kapitalistycznych, głoduje 10 milionów bezrobotnych”. Zdemaskowało to obelpliwosć oświadczenie, opublikowane w tych dniach, przez prezydium sowieckiego moskiewskiego, które mówi, że pomimo oficjalnego usunięcia bezrobocia, istnieje jeszcze w Rosji sowieckiej t. zw. bezrobocie nielegalne, o którym najlepiej świadczą niezliczone próby o zapomogi, zanoszone przez bezrobotnych. Prezydium związku sowieckiego, poleca wszystkim organizacjom zawodo-

wym w okręgu moskiewskim, aby nie wypłacały zapomóg, lecz wszystkich ukiegiących się o wsparcie zatrzymywano i odtransportowano do wskazanych miejsc, które zgłaszają zapotrzebowanie na robotników. Ci bezrobotni, którzy nie zgodzą się na wyznaczoną im pracę, winni być z organizacją zawodowych usunięci, bez jakiegokolwiek zapomogi. Prezydium nakazuje, aby w ten sposób usunięto w przeciągu 10 dni t. zw. „bezprawne bezrobocie”.

Tak więc, jednym pociąganiem pióra, usiłuje rząd sowiecki zlikwidować bezrobocie, pozabawiając robotników członkostwa w organizacji zawodowej. Ponieważ w ZSSR. wszyscy robotnicy i urzędnicy powinni być członkami organizacji zawodowych i ponieważ oficjalna

statystyka, uwzględnia tylko bezrobotnych zorganizowanych, władze posunięciem tem chcą nadać sprawie pozory, że w Sowietach bezrobotnych zupełnie niema.

Zachodzi jednak pytanie, w jakiej sytuacji znajdują się wykluczeni z organizacji bezrobotni? Kto nie jest członkiem organizacji, nie otrzyma pracy, a członkiem organizacji może być tylko ten, który pracuje.

Sytuację tę, nazywają w Rosji sowieckiej „kół śmierci”. Według hasła komunistycznego, kto nie pracuje ten nie powinien jeść, więc o ile nie chce zginąć z głodu musi kraść i rabować. Wykluczeni z organizacji, to nie ludzie leniwi, którym się nie chce pracować. Zdarza się niekiedy, że robotnikowi przydzielają pracę, na której zupełnie się nie zna, i której nie może przyjąć. Jeżeli bowiem fryzjera wysła do pracy w kamieniołomach, to ręce jego nie przyzwyczajone do takiej roboty, tracą zdolność do wykonywania w przyszłości pracy fryzjerskiej, tak samo, jak introligator, pracujący w charakterze kowala, lub drukarz, kupujący węgiel w kopalni.

Twierdzenie więc jakoby władze sowieckie osiągały sukcesy na polu socjalnym i jakoby w Rosji sowieckiej nie było bezrobotnych, jest czczą demagogią. Robotnik wyrzucony z organizacji, aby nie musiano mu wypłacać zapomogi, jako bezrobotnemu, uważany jest za człowieka pozbawionego praw i skazany jest na śmierć głodową.

Polski lot dookoła Afryki

Lotnicy polscy w Budapeszcie — Odlot z Gyoma nastąpi tuż

Budapeszt, 10. 2. (PAT.). W niedzielę bawili tu dwaj lotnicy polscy, odbywający raid Warszawa — Afryka kpt. Skarżyński i por. inż. Markiewicz. Obaj lotnicy wystartują z Gyoma po otrzymaniu nowego zbiornika, gdyż dotychczasowy uległ uszkodzeniu w czasie lądowania. Odlot nastąpi prawdopodobnie w środę wczesnym rankiem, o ile tylko warunki atmosferyczne pozwolą na start.

Zmiana w ustawie o monopolu zapalczym

(z) Warszawa, 10. 2. (Tel. wł.). Wczoraj ukazało się rozporządzenie ministra skarbu w sprawie wykonania ustawy o monopolu zapalczym. Zabroniony jest obecnie wywóz zapalek z kraju, przywóz z zagranicy, oraz wywóz z kraju taśmy drzewnej na pudełka do zapalek. Wyjątek stanowią zapalniczki, przywożone z zagranicy przez podróżnych na osobisty użytek, w ilości 2 pudełek i 1 zapalniczki na osobę.

W postanowieniach przejściowych rozporządzenie przewiduje, że wszystkie zapalniczki, oprócz złotych, srebrnych i elektrycznych, oraz przeznaczonych do umocowania w samochodach, podlegają w okresie od 31 stycznia r. b. do 1-go grudnia r. b. opłacie w wysokości 10 zł. od 1 zapalniczki kieszonekowej, 25 zł. od ściennej.

Król Albanii kupuje willę po królu belgijskim

Medjolan, 10. 2. (PAT.). Donoszą z Bellagio nad jeziorem Como, że wysłannik króla Albanii, Achmeda Zogu I pertraktuje obecnie o nabycie przeszlicznej willi nad jeziorem Como, która należała kiedyś do króla Leopolda belgijskiego, który tutaj spędzał miesiące letnie. Cena łądana przekracza sumę 4 milionów lirów.

Trzęsienie ziemi w Austrii

Wiedeń 10. 2. (PAT). Dzienniki wiedeńskie donoszą z Insbrucku, że w Namlos odczuła wczoraj silne trzęsienie ziemi, od którego zarysowało się wiele domów Wieża kościoła, — który ucierpiał już wskutek trzęsienia ziemi w październiku zarysowała się jeszcze mooniej. Trzęsieniu ziemi towarzyszył silny łoskot podziemny.

Ameryka ogranicza zbrojenia morskie lecz rozbudowuje lotnictwo

Waszyngton, 10. 2. (Pat). Zmniejszenie sił morskich w przyszłym roku skarbowym stało się niewątpliwem, gdyż izba reprezentantów otrzymała od komisji kredytowej projekt ustawy budżetowej, przewidującej kredyty w wysokości 344.342.000 dolarów, czyli o 36.310.000 mniej, niż w roku ub.

Znaczne oszczędności osiągnięte zostaną przez zaniechanie budowy 3 pancerników, które były przewidziane w układzie

morskim oraz przez redukcję personelu z 84.709 na 79.709.

Na lotnictwo cywilne przewidziane są kredyty w wysokości 31.140.000 dolarów, czyli o 1.180.000 dol. mniej, niż w roku ub. Lecz program rozbudowy lotnictwa w przeciągu najbliższych lat 5 przewiduje, iż w początku przyszłego roku budżetowego liczba aeroplanów doprowadzona zostanie do tysiąca.

Ogłoszenia: wiersz milim. na stronie 7-lamowej . . . 0,75 zł
w tekście na pierwszej stronie . . . 1,50 zł
na drugiej i trzeciej stronie . . . 1 — 2 — w tekście . . . 0,60 zł
Drobne: za słowo 15 gr., pierwsze słowo podwójnie.
Dla poszukujących pracy i nieruchomości 50 gr.
Za ogłoszenia skomplikowane i z zastrzeżeniem miejsca 20% nadwyżk.
W Gdańsku za wiersz m/m na stronie 7-lamowej . . . 15 ten.
Drobne za słowo 5 fen., tytułowe . . . 50 „
Przy rządowym sędziarstwie należności rabat upad-
przebiegane miesiące ogłoszenia administracja m

Redaktor odpowiedzialny Stanisław Nowakowski w Toruniu Bydgoska 78
Red. odpowiedzialny na Bydgoszcz Mielbalk Stefan Mostowa 6
Redaktor odpowiedzialny za sprawy W. M. Gdańska Wł. Cieszyński.
Gdański Stadtgraben 6
Redaktor odpowiedzialny na Welsberowo Wł. Grabowski Gdańska 4, tel. 64
Za ogłoszenia odpowiada administracja
Wydawnictwo: „Dzień Pomorski”, „Dzień Bydgoski”, „Gazeta Gdańska”,
„Gazeta Morska”
Członkami Pom. Druk. Roln. S. A. w Toruniu Bydgoska 56

Abonament miesięczny wynosi:
w ekspedycji miejscowych agencjach . . . 3,40 zł
z odnośnikiem do domu w Toruniu . . . 3 — zł
przez pocztę z odnośnikiem . . . 3,36 zł
pod opaską i . . . 4,50 zł
w Gdańsku przez pocztę . . . 2,50 gd przez chłopca . . . 2,30 gd
z odbieraniem w administracji wprost gd 2, zagranicą 4 gd . . . 7 — zł
W razie wypadków spowodowanych siłą wyższą (np. przeszkody w za-
kładzie strajki), Administracja nie odpowiada za niedostarczenie pisma